Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΜΟΣ Ε' — THE ORTHODOX OBSERVER — ΑΡΙΘΜ 115

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορῳδία τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Toronto, Ont., Can.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. AStoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada $2.00—Foreign $2.50
Vol. V. No. 115. — October 25, 1939
Ten Cents a Copy

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ.—Μὲ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φυσικάς, στοιχεῖα εὐανάγνωστα, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχάς, τὸ βιβλίον ἑλκύει τοὺς μαθητάς. Ἡ διδασκαλία τῆς Πίστεώς μας ὅλη, εἰς 100 ἁπλούστατα μαθήματα. Ἔκδοσις πολυτελείας. Δεδεμένον 50 σέντς.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ.—Εἰς τὸ πολυτελὲς καὶ καλοτυπωμένον αὐτὸ βιβλίον ἐξηγοῦνται ὅλα ὅσα βλέπονται καὶ ἀκούονται εἰς τοὺς Ναούς μας, μὲ ἐρωταποκρίσεις ἁπλᾶς. Τὸ κάθε Ἱ. Ἀντικείμενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἐξηγεῖται τί συμβολίζει. Εἰς τὸ τέλος ὅλαι αἱ κατάλληλοι προσευχαὶ διὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἀμερικῆς. Πολυτελῶς δεδεμένον 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλία Α΄. καὶ Β΄.—Τὰ δύο βιβλία, «Ἑλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ἱστορία», δεδεμένα μαζὺ εἰς ἕνα κομψότατον τόμον. 160 σελίδες μὲ πολλὰς ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας, ποιήματα ἐθνικά, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΙΩ. ΑΡΣΕΝΗ. Σύντομος καὶ πρακτική, γραμμένη ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ συγκεντρωμέναι ἐρωτήσεις τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι πολὺ βοηθητικαὶ τόσον διὰ τὸν διδάσκαλον ὅσον καὶ διὰ τοὺς μαθητάς. Ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ μὲ πλείστας εἰκόνας. Ἐνεκρίθη ὡς ἡ καταλληλοτέρα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν συνιστῶμεν ἀνεπιφυλάκτως. Τιμᾶται δεδεμένη $0.45.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. — Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Εἶναι ἡ πλέον κατάλληλος διὰ τὰ ἐν Ἀμερικῇ Σχολεῖα. Μὲ πολλὰς ἀσκήσεις καὶ ἀπηλλαγμένη κουραστικῶν κανόνων, ἐνεκρίθη ὡς ἡ ἀρίστη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Συνετάχθη καὶ ἐξεδόθη ἐνταῦθα, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ μὲ στοιχεῖα καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα. Τιμᾶται δεδεμένη $0.50.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ. — ΜΙΜΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.—Συνταχθεῖσα ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς. Περιέχει πλεῖστα ὅσα ἔργα κατάλληλα διά τὰς παρουσιάσεις τῶν παιδιῶν μας εἰς τὰς διαφόρους ἑορτὰς κλπ. Ἔχει 46 ποιήματα, 45 διαλόγους, 13 Παιδικὰ Θεατρικὰ Ἔργα καὶ Κωμῳδίας, κλπ. Ὅλα μὲ νέον Ἑλληνοαμερικανικὸν πνεῦμα. Ἔκδοσις Ἀμερικανική. Τιμᾶται χαρτόδετον $1.00.

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. (A Sunday School Primer). — By Rev. GERMANOS POLYZOIDES, D. D.—Ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Κατήχησις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, γραφεῖσα ἐπίτηδες διὰ παιδία μὴ ὁμιλοῦντα Ἑλληνικά. Δύναται ἐν τούτοις νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὑπὸ ἐνηλίκων οἱασδήποτε ἐθνικότητος. Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου διδάσκονται μὲ ἁπλᾶς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις αἱ βάσεις τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως εἰς 100 μαθήματα εὐκόλως ἐννοούμενα ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους. Τιμᾶται δεδεμ. 75 σέντς.

GREEK MADE EASY—Νέα Ἁπλῆ καὶ Συγχρονισμένη Μέθοδος τῆς Ἑλληνικῆς δι' Ἀμερικανούς. By G. C. DIVRY. Ἡ πρώτη καὶ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη Μέθοδος πρὸς διδασκαλίαν ἐν σχολείῳ ἢ κατ' οἶκον ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἀμερικανῶν, παιδίων ἢ ἐνηλίκων. Εὐμέθοδος, πρακτική, εὐκολωτάτη. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς διὰ παραδειγμάτων, λέξεων ἢ ἁπλῶν φράσεων. Ἔχει τὴν ἀκριβῆ προφορὰν ἑκάστης λέξεως διὰ τῶν συνήθων Ἀγγλικῶν χαρακτήρων. Ἑλκύει ἀπὸ τοῦ πρώτου μαθήματος τὸν μαθητήν, διδάσκουσα πράγματα καθημερινῆς χρήσεως μὲ τὸ εὐκολώτερον σύστημα τοῦ κόσμου, στοιχεῖα μεγάλα, εὐανάγνωστα κλπ. Πολυτελῶς δεδεμένη τιμᾶται $1.50

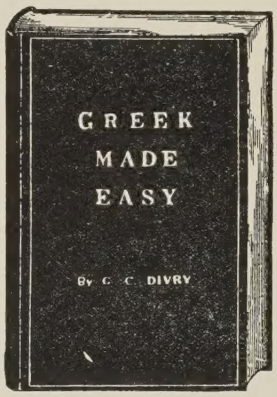

ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.—«Ὁ Ζωντανὸς Διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης»—Ὑπὸ G. C. DIVRY. Ἡ νεωτάτη καὶ ἁπλουστάτη μέθοδος διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς, γραφεῖσα ἐπίτηδες χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Σύστημα ἀπιστεύτως ἁπλοῦν καὶ πρακτικόν. Ἀρχίζει ἀπὸ ἁπλᾶς, συνήθεις ἐν τῇ καθημερινῇ ζωῇ λέξεις καὶ φράσεις καὶ προχωρεῖ βαθμηδὸν εἰς δυσκολώτερα θέματα, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ δύναται νὰ μεταχειρίζεται ὅσα μανθάνει καὶ νὰ ὁμιλῇ ἀπὸ τοῦ πρώτου σχεδὸν μαθήματος. Ἡ γραμματικὴ εἶναι ἐφηρμοσμένη μαζὺ μὲ τὰς λέξεις καὶ φράσεις, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ τὴν μανθάνῃ ἀσυνειδήτως. Προφορὰ Ἀμερικανική, ἀπολύτως ἀκριβής. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι κατάλληλος διὰ μαθητὰς ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους, οἱασδήποτε ἀναπτύξεως. Πανόδετος $1.25

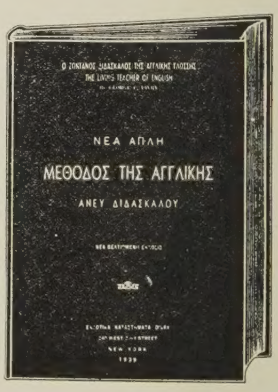

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ περίφημον τοῦτο Λεξικόν, συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Webster, ἔχει τὴν ἀκριβῆ σημασίαν καὶ προφορὰν ὅλων τῶν χρησίμων Ἀγγλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Λέξεων. Ἐπίσης περιέχει Παράρτημα Σπανίων Λέξεων, Γεωγραφικὰ καὶ Κύρια Ὀνόματα, Σύντομον καὶ Ἁπλῆν Ἀγγλικὴν Γραμματικήν, Χάρτας πολυχρώμους καὶ πολλὰς ἄλλας χρησίμους πληροφορίας. Χρυσόδετον, μὲ δύο Εὑρετήρια, τιμᾶται μόνον $1.25.

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET NEW YORK

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. Ἀριθ. 115 Διευθυντὴς Ἀρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1939

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣΦΑΓΑΙ

Με τὴν σημερινὴν τρομερὰν παραζάλην τῶν ἀτόμων καὶ τῶν Κρατῶν, πρὸ παντὸς τῆς Εὐρώπης, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ προέλθῃ κανεὶς εἰς τὰς κατωτέρω σκέψεις.

Ὁ τοπικισμός, ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ τὰ μίση ἔχουν ἐπιφέρει τοιαύτην γενικὴν ἀναστάτωσιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον κατὰ τοιοῦτον μάλιστα τρόπον ὥστε νὰ μὴ γνωρίζῃ κανεὶς ὁποίας καὶ ὁπόσας ἀκόμη ἐκπλήξεις θὰ παρουσιάσῃ ὁ ἐξαπολυθεὶς ἐσχάτως τρομερὸς πόλεμος ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ κατάπαυσις ἢ τοὐλάχιστον ἡ ἐντόπισις αὐτοῦ.

Τὰ φυλετικὰ ἐν τούτοις μίση καὶ αἱ ἔχθραι καὶ οἱ διαπληκτισμοὶ εἶνε πράγματα ἐντελῶς ἀνάξια τῶν πραγματικῶν ὀπαδῶν τοῦ Χριστοῦ· διότι ἐξαγριώνουν τελείως τὴν ψυχὴν καὶ ἐπιφέρουν τόσας συγκρούσεις καὶ τόσους πολέμους εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην.

Βεβαίως, ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος του καὶ νὰ ὑπερασπίζῃ τὴν γενέτειράν του. Εἶνε τοῦτο μία μεγίστη ὑποχρέωσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας κανεὶς δὲν θὰ εἶχεν οὐδεμίαν ἀπολύτως ἀντίρρησιν.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ὑποχρέωσις δὲν μᾶς ἀναγκάζει νὰ φθονῶμεν τὰ ἄλλα ἔθνη, εἴτε εἰς τὸ σύνολόν των εἴτε καθ' ἕνα ἕκαστον πολίτην των. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Ἀλλ' ἐὰν βεβαίως ἐγκληματοῦν, ἐὰν κακοποιοῦν, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ὑποδείξωμεν εἰς αὐτὰ τὴν πλάνην των, τὴν κακήν των πολιτικὴν καί, ἐν ἀνάγκῃ, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὰ καταστήσωμεν ἀνίκανα διὰ νὰ κακοποιοῦν. Αὐτὸ ἐδηλώθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καὶ διὰ στόματος ἑνὸς βαθύτατα θρησκευομένου πολιτικοῦ, παρακολουθήσαντος μετὰ προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων.

Διότι αὐτό, τὸ νὰ τιμωρῇ δηλαδὴ κανεὶς τοὺς ἀτάκτους «ἵνα μὴ ὑπεραίρωνται» δὲν εἶνε ἔχθρα, δὲν εἶνε μῖσος, δὲν εἶνε ἐκδίκησις. Εἶνε ἁπλούστατα δικαιοσύνη, οὐδαμῶς ἀντιβαίνουσα πρὸς τὸ γνήσιον πνεῦμα τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ἀληθὴς ὀπαδὸς τοῦ Χριστοῦ ὀφείλει νὰ κρατῇ τὴν στάσιν αὐτὴν τῆς δικαιοσύνης μὴ ἐχθρευόμενος μὲν κανένα, μὴ φθονῶν κανὲν κράτος, μὴ ἀρχόμενος χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' ἐξεγειρόμενος ὅμως κατὰ τοῦ ἔθνους ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξεδηλοῦτο πασιφανῶς ὡς παράνομον ἢ ληστρικὸν καὶ τιμωρῶν αὐτὸ μὲ αὐστηρότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀμεροληψίαν. Διότι ἡ δικαιοσύνη εἶνε ἡ ἀπαραίτητος ἐκείνη ἀρετή ἡ ὁποία τιμωρεῖ μὲν τὸν ἀδικοῦντα, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὸν μισῇ, τὸν στηλιτεύῃ, χωρὶς καὶ νὰ τὸν ἐχθρεύηται προσωπικῶς.

Οἱ λόγοι καὶ ἡ πειθὼ καὶ ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἀνοχὴ καὶ ἡ ἠθικὴ ἀκτινοβολία τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν καλῶν ἔργων τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἀσφαλῶς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιβάλλωνται. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀληθινὸν Χριστιανὸν νὰ μεταχειρίζηται βίαν ἢ ἀπειλήν, ἢ κοσμικὰς ἐπαγγελίας ἢ ἀθέμιτον ἐπηρεασμὸν διὰ χρημάτων ἢ ἄλλα ὑλικὰ πλεονεκτήματα προσωρινῆς διαρκείας.

Εἶνε βεβαίως γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπεδοκίμαζε πάντοτε τὴν ἐκδίκησιν, τὴν βίαν, τοὺς διαπληκτισμούς, τὰς χειροδικίας. Εἶνε ἐπίσης γεγονός, ὅτι κατεδίκασε τοὺς φόνους, παντοιοτρόπως ἀποδοκιμάσας τὸ φιλέκδικον πνεῦμα.

Ὁ ἴδιος εἶπεν:—«οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματος ἐστε ὑμεῖς· ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι» (Λουκᾶς 9,56). Καὶ ὁ ἴδιος διῆλθε τὸν ἐπὶ γῆς βίον Του δίδων ἄφθονα παραδείγματα ἀνοχῆς καὶ ἀγάπης, καὶ διακηρύττων τὸ δόγμα τῆς πλήρους καὶ ἀνεμποδίστου ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως.

Ἀλλὰ «ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε» ἄνθρωποι σκληροτράχηλοι, ἔθνη τολμηρά, λησμονοῦντες ὅτι «δὲν ὑπῆρξε ποτὲ καλὸς πόλεμος», ἐξαπολύουν τὴν ἀναστάτωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν μὴ πειθόμενοι εἰς τὸν λόγον καὶ τὴν πειθώ, μὴ θέλοντες νὰ σκεφθοῦν. Τότε «ἔρχεται ὥρα» κατὰ τὴν ὁποίαν πίπτει ἡ ράβδος, τὴν ὁποίαν ἡ λαϊκὴ μοῦσα ἐπωνόμασε κάποτε ἁγίαν, διὰ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς παρεκτρεπομένους καὶ νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς συναίσθησιν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀνομημάτων.

Ἄλλως, ἐὰν δηλαδὴ ἐξησκεῖτο μία ἀνοχὴ μέχρι τέλους, θὰ ἀπεθρασύνοντο τελείως οἱ τολμητίαι, θὰ ἐγίνοντο ὁλοὲν τυραννικώτεροι, καὶ θὰ μετέβαλλον τὴν ὄψιν τῆς γῆς εἰς ἓν τρομερὸν ἡφαίστειον εἰς ἓν διαρκὲς σφαγεῖον. Κατ' ἀνάγκην ὅθεν ὁ Χριστιανὸς κατέρχεται κάποτε εἰς τὴν θλιβερὰν δι' αὐτὸν ἀνάγκην μετὰ πολλὰς «νουθεσίας», ἀποβλέπων εἰς τὸ ἀπώτερον καὶ γενικώτερον συμφέρον, νὰ τιμωρῇ τοὺς «ἀτάκτως περιπατοῦντας».

Θεοδωρήτου Κοκκινάκη, Διακόνου

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

ΣΤ'.

Διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν συμπερασμάτων τῆς Φυσικῆς Ἐπιστήμης ἐπὶ τῶν διαφόρων ἰδιοτήτων καὶ χαρακτηριστικῶν τῶν μερῶν τῆς ὕλης ὁ Καθηγητὴς COMPTON, ὡς εἴδομεν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀνήχθη εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἡ δυναμικότης τῶν χαρακτηριστικῶν τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν τὰ μέρη τῆς ὕλης ἀπὸ τῶν πρωτονίων μέχρι τῶν ἀτόμων καὶ τῶν μορίων, δὲν ὀφείλεται εἰς τυφλὴν τύχην διότι ἡ δυναμικότης αὕτη παρουσιάζει ἀφάνταστον σκοπιμότητα. Καὶ συνεχίζων τὰς σκέψεις του προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἰδίου προβλήματος κρίνων τὰ δεδομένα τῆς Βιολογίας.

Τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς δὲν παρουσιάζεται ὁλόκληρον εἰς τὰς ἰδιότητας καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τὰ ὁποῖα ἐμφανίζουν αἱ μονάδες τῆς ὕλης. Ἡ παρουσία του σημειοῦται εὐκρινέστερον εἰς τοὺς συνθέτους ὀργανισμούς. Ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως ἐπεχείρησε νὰ διαφωτίσῃ τὸ μυστήριον. Ἀλλὰ περιεπλάκη καὶ συνετρίβη ἐπὶ τῶν ὑφάλων τῶν φαντασμάτων καὶ τῶν φοβερῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι διὰ νὰ χωνευθοῦν χρειάζονται μεγαλυτέραν δόσιν πίστεως παρὰ ὅσην χρειάζονται τὰ ἐξ Ἀποκαλύψεως διδάγματα καὶ συμπεράσματα.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ἐξελίξεως φαντάζονται ὅτι κάποτε καὶ κάπου, εἰς μίαν πρωτοσχημάτιστον ἀκτήν, νερὰ στάσιμα θερμαινόμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐμόρφωσαν χημικοὺς συνδυασμούς, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων μετεσκευάσθησαν εἰς τὰ πρῶτα ζῶντα κύτταρα. Αἱ ἁπλοῖ αὐτοὶ μονοκύτταροι ὀργανισμοὶ συσπειρωθέντες ἐνεφάνισαν διαφόρους κινήσεις καὶ λειτουργίας καὶ ἀπετέλεσαν σὺν τῷ χρόνῳ πολυκυττάρους ὀργανισμούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν περισσότερον ἕτοιμοι νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὸ περιβάλλον των. Βραδύτερον ἐπηκολούθησε χωρισμὸς τῶν ὀργανισμῶν εἰς δύο κατηγορίας. Τὴν κατηγορίαν τῶν φυτῶν καὶ τὴν κατηγορίαν τῶν ζώων. Εἰς τὴν δευτέραν ἐσημειώθη βελτίωσις τῶν εἰδῶν καὶ ἄνοδος ἐκ τῶν ἀτελεστέρων εἰς τὰ τελειότερα ζῷα, μέχρι τοῦ ἀνθρώπου.

Πλὴν ὅμως ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως ὡς καὶ ὁ Καθηγητὴς COMPTON παρετήρησε δὲν ἑρμηνεύει τὴν φορὰν αὐτὴν τῆς ζωῆς.

Ἡ ἐξέλιξις ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι περικλείει σχετικὴν δόσιν ἀληθείας, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς MODUS OPERANDI, διότι δὲν παρουσιάζει τίποτε ἄλλο εἰ μὴ περιγράφει τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἐνεφανίσθησαν τὰ διάφορα εἴδη τῆς κλίμακος τῆς ζωῆς.

Καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ἀληθής, ἐὰν δηλαδὴ τὸ πῶς τῆς ἐμφανίσεως τῶν διαφόρων ζωϊκῶν εἰδῶν, ὡς τὸ φαντάζονται οἱ ἐξελικτικοί, εἶναι ἀληθές, πάλιν εἶναι δύσκολον, ἐτόνισεν ὁ Δρ. COMPTON «νὰ παραραθῇ ἡ ἑρμηνεία κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπὸ τὴν ἐξελικτικὴν φορὰν βλέπει τις μίαν Διανοουμένην Δύναμιν κατευθύνουσαν τὴν ζωὴν μὲ μεγάλην σκοπιμότητα». Τὸ ζήτημα ἑπομένως τῆς ποικιλίας τῶν ζωϊκῶν εἰδῶν δὲν λύεται διὰ τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως χωρὶς τὴν παραδοχὴν τῆς ὑπάρξεως ἐκείνου ὁ ὁποῖος κατευθύνει τὴν ζωὴν διὰ διαφόρων ὁδῶν, εἰς τὴν πολύμορφον λειτουργίαν της, μὲ τόσην δύναμιν ρυθμοῦ καὶ σκοπιμότητος.

Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐρωτοτροποῦντες πρὸς τὴν ἐξελικτικὴν ἑρμηνείαν τῆς ζωῆς ἂς μὴ μεγαλαυχοῦν φανταζόμενοι ὅτι δι' αὐτῆς διασείεται ἡ πίστις πρὸς τὴν Θεότητα καὶ κατασυντρίβεται τῆς Θρησκείας ἡ δύναμις. Ἀλλὰ καὶ οἱ πιστοὶ ἂς μὴ καταθορυβοῦνται καὶ καταγανακτοῦν εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν συμπερασμάτων της διότι ἄλλως τε ἡ Θρησκεία δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ μᾶς διδάξῃ δογματικῶς καὶ ἐξ ἀποκαλύψεως βιολογίαν καὶ βιοχημείαν εἰ μὴ νὰ διανοίξῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μας μὲ τὸ φῶς τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θείου θελήματος. Ἀλλὰ καὶ διότι αἱ διὰ αὐτομάτου τρόπου τῆς γενέσεως τῆς ζωῆς ἐπαγγελίαι τινῶν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι παρέμειναν εἰς τὸ αἰώνιον περιθώριον τοῦ ἀναποδείκτου καὶ τοῦ φανταστικοῦ, δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ στηρίξουν ἄρνησιν τῆς ὑπάρξεως Ἐκείνου, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἦτο ἀδύνατον καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ μεταστοιχειώσῃ τὰ ἀνύπαρκτα εἰς ὑπαρκτὰ καὶ ἐνεργήσῃ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τῶν ζωϊκῶν κυττάρων διὰ νὰ τὰ κατευθύνῃ πρὸς τὰ ἄνω μὲ σκέψιν καὶ σκοπόν, τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἀρνηθῇ κανείς.

Πλὴν ὅμως αἱ βιολογικαὶ παρατηρήσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν δὲν φαίνονται νὰ δίδουν μεγάλην ἔμφασιν εἰς τὴν ἐξελικτικὴν θεωρίαν. Δύο ἀπόψεις κυρίως μεγάλου ἐνδιαφέροντος παρουσιάζουν οἱ βιολόγοι, αἱ ὁποῖαι καὶ δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἐνστάσεις κατὰ τῶν ὑποθέσεων τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως.

Ἡ πρώτη εἶναι ὅτι εἰς ἑκάστην νέαν βαθμίδα τῆς ἐξελίξεως παρουσιάζονται νέαι ἰδιότητες καὶ δυνάμεις. «Αἱ ἰδιότητες αὗται εἶναι ἀδύνατον νὰ παρουσιασθοῦν ἂν προσετίθεντο μαζὺ αἱ ἰδιότητες τῶν νεωτέρων βαθμίδων τῆς ἐξελίξεως». Μεταξὺ τῶν νέων αὐτῶν δυνάμεων καὶ ἰδιοτήτων αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται «εἶναι ἐν πρώτοις ἡ ζωή, τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα νὰ παραγάγωμεν ἐκ τῶν χημικῶν στοιχείων, τὴν σύνθεσιν τῶν ὁποίων γνωρίζομεν καὶ δεύτερον διανόησις, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῶν κινήσεων μικροοργανισμῶν ὡς ἡ ἀμοιβάς.»

Τὸ πρόβλημα τοῦ φαινομένου τούτου δὲν ἐλύθη εἰσέτι. Εἶναι μόνον γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα αἰφνίδιος ἢ βιαία ἐξέλιξις, EMERGENT EVOLUTION, ἡ ὁποία καὶ ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς πολλοὺς σκοπέλους τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως. Ὁ Καθηγητὴς L. MORGAN, τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέφερεν ὁ ὁμιλητής, ἀλλ' εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ παρατήρησις τοῦ φαινομένου τῆς αἰφνιδίου ἢ βιαίας ἐξελίξεως, γράφει ὅτι αὕτη εἶναι ριζικῶς ἀντίθετος πρὸς ὅ,τι ὑποστηρίζει ὁ Δαρβῖνος. «Εἰς κάθε ἐπίπεδον ἐρεύνης εὑρίσκομεν πλείστας μαρτυρίας τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὴν ἐξέλιξιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ αὕτη ὄχι ἐξέλιξις EVOLUTION, ἀλλὰ κατέλιξις DEVOLUTION. Ἐπίσης ὁ καθηγητὴς Paterson, πρόεδρος τῆς Βρετανικῆς Ἑταιρείας, εἰς τὸν Τόμον τοῦ Αἰῶνος τοῦ Δαρβίνου τονίζει ὅτι ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως δὲν εἶναι σήμερον αὐθεντική. «Οὐδεὶς δύναται, ἀναλύων τὴν ἐργασίαν τῶν τελευταίων ἐτῶν, νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ τόσον ταχέως ἀναπτυχθεῖσα ἐξελικτικὴ Ὀρθοδοξία, πρέπει εἰς πολλὰ σημεῖα νὰ ἀλλάξῃ. Ἐπίσης ὁ SIR J. A. THOMSON, τὸν ὁποῖον ὡς καὶ τὸν προηγούμενον, δὲν ἀνέφερε ὁ ὁμιλητής, γράφων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τονίζει ὅτι «Αἱ ἀφάνταστοι πρόσφατοι πρόοδοι τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς δὲν ἔχουν εἰσέτι ἐπιδράσει πλήρως ἐπὶ τῆς βιολογίας ἡ ὁποία πρέπει νὰ παύσῃ νὰ ἐθελοτυφλοῖ. Τώρα ὁπότε ὁ ἐπιστημονικὸς σκεπτικισμὸς ἔχει προχωρήσει, οἱ ἐξελικτικοὶ πρέπει νὰ αἰσθάνωνται πολὺ περισσότερον τοὺς ἑαυτούς των ἀνικανοποιήτους σχετικῶς πρὸς τὸ γενεαλογικὸν δένδρον, τὸ τόσον ἐπιδεικτικῶς αὐξηθὲν μὲ τὴν θερμότητα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ.» Ἐπίσης ὁ Καθηγητὴς LEO BERG τοῦ Ρωσσικοῦ Πανεπι-

στημίου τῆς Leningrad εἰς τὸ βιβλίον του «Νομογένεσις» χωρὶς νὰ θεωρηθῇ ἐπηρεασμένος ἀπὸ Θεολογικὰς ἀντιλήψεις ἀντιτίθεται μὲ ἀκαταγώνιστα ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Δαρβίνου. Τονίζει ὅτι τὰ ζωϊκὰ εἴδη ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ δεκάδας χιλιάδων πρωταρχικῶν μορφῶν καὶ ὅτι αἱ παραλλαγαὶ δὲν ὀφείλονται εἰς τὸ τυχαῖον ἀλλ' εἰς σκοπὸν καὶ νόμον, ἐξ οὗ καὶ ἡ ὀνομασία τοῦ βιβλίου του νομογένεσις.

Ἀπὸ τὰς ἀπόψεις ταύτας τῶν διαφόρων φυσιοδιφῶν καὶ βιολόγων δὲν καταφαίνεται τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι ἡ περὶ ἐξελίξεως θεωρία δὲν στέκεται εἰς τὴν ἐποχήν μας ἐπὶ ἐδάφους στερεοῦ. Κάποτε ἐνομίζετο ὡς ἀλήθεια κεκρυμμένη καὶ αὐθεντική. Ἀλλ' ὁ ἐπιστημονικὸς σκεπτικισμὸς περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ ὁ THOMSON ἔχει διασείσῃ τὰ θεμέλιά της εἰς τρόπον ὥστε ὡς ἀναφέρει ὁ ἴδιος τὸ πρόβλημα τῆς ἐμφανίσεως τῶν εἰδῶν νὰ εὑρίσκεται πολὺ πέραν τῆς ἐπιστημονικῆς λύσεως.

Ἡ δευτέρα βιολογικὴ ἄποψις ἐπὶ τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως ἐξετάζεται κυρίως ἀπὸ τοὺς βιολόγους τοὺς μελετῶντας τὸ παλαιοντολογικὸν τμῆμα τῆς βιολογίας. Ἐξετάζοντες οὗτοι τὴν κατεύθυνσιν τῶν μορφῶν τῶν ζωϊκῶν εἰδῶν εὑρίσκουν ὅτι ἡ πορεία των δὲν ὀφείλεται εἰς τύχην τυφλήν. Διότι αὕτη ὡς παρετήρησεν ὁ ὁμιλητὴς «συνήθως προχωρεῖ εἰς εἰδικὰς κατευθύνσεις ἐπὶ πολλὰς γενεάς. Καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Δαρβίνου» καθ' ἣν ἡ διαφορὰ τῶν εἰδῶν εἶναι προϊὸν τυχαίας κατευθύνσεως. Διότι ἡ ἐξέλιξις διὰ νὰ φθάσῃ εἰς κάποιον σημεῖον «ἀκολουθεῖ εὐθεῖαν πορείαν καὶ ὄχι τὴν ἀποπλεπλανημένην ὁδὸν τῶν τυχαίων παραλλαγῶν».

Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι γνωστὸν ὑπὸ τὸν ἑλληνικὸν ὅρον ὡς «Ὀντογένεσις». Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τῆς ὀντογενέσεως δημιουργεῖ μεγάλην ἀνωμαλίαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐξελίξεως εἰς σημεῖον νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ μελετημένων ἐκπροσώπων τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ βιομηχανίας, ὡς ὁ NORTHROP, ἔνδειξις καθ' ἣν «ὁ κόσμος εἶναι ὡς μία ὠργανωμένη καὶ διανοουμένη μονάς, ἡ ὁποία κατευθύνεται εἰς τὴν φορὰν τῆς ἐνεργείας της μετὰ σκοποῦ εἰς τὰ δέοντα».

Αἱ δύο αὗται παρατηρήσεις τῆς Βιολογίας καὶ ὀνομαστικῶς τὸ φαινόμενον τῆς Βιαίας Ἐξελίξεως καὶ τὸ φαινόμενον τῆς Ὀντογενέσεως μαζὺ μὲ τὰς λοιπὰς παρατηρήσεις τῶν διαφόρων ἐργατῶν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, παρουσιάζουν τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως ὡς διηνεκῶς ὑποχωροῦσαν ἀπὸ τοῦ πλαισίου τῶν ἐπιστημονικῶν ὑποθέσεων. Καὶ τοῦτο ἂς γίνῃ μάθημα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι υἱοθετοῦν πολὺ σύντομα καὶ ἀμελέτητα θεωρίας φαντασιώδεις ποὺ δύνανται νὰ ἐπινοηθοῦν μόνον ὡς προσπάθεια πρὸς λύσιν ἢ κατατοπισμὸν ἐπὶ τῶν μυστηρίων τῆς ὑπάρξεως τῶν ζωϊκῶν εἰδῶν.

Ἡ Θρησκεία ἀπὸ τοιούτου εἴδους προσπαθείας δὲν χάνει τὸ κῦρός της καὶ τὴν αὐθεντίαν της. Διότι οὔτε ἡ κατ' αὐτόματον τρόπον ἑρμηνεία τῆς παρουσίας τῆς ζωῆς οὔτε ἡ δι' ἐξελίξεως ἐμφάνισις τῶν ζωϊκῶν εἰδῶν θεωρούμεναι ὡς ἀληθεῖς, δύνανται νὰ στηρίξουν βάσιμον ἄρνησιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ κατάδηλον ἔλλειψιν παρουσίας σκοποῦ καὶ σχεδίου εἰς τὰ φαινόμενα.

(Συνεχίζεται)

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

—Δὲν ὑπῆρξε ποτὲ καλὸς πόλεμος ἢ κακὴ εἰρήνη.

—Τίποτε ἄλλο δὲν ἐξευτελίζει ἕν ἔθνος τόσον, ὅσον ὁ θρησκευτικὸς δεσποτισμός.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

16—31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, 1939

16 Δευτέρα.—Λογγίνου μάρτυρος τοῦ Ἑκατοντάρχου.
17 Τρίτη. — Ὡσηὲ Προφήτου.
18 Τετάρτη. — Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
19 Πέμπτη. — Ἰωὴλ Προφήτου, Φίλωνος μάρτυρος.
20 Παρασκευή. — Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος, Ματρώνης ὁσίας.
21 Σάββατον. — Ἱλαρίωνος καὶ Χριστοδούλου ὁσίων.
22 Κυριακή. — Ἀβερκίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. (Ἦχ. Δ' Ἑωθ. Ι'. Ἀπόστ. Κυρ. ΚΑ'. Εὐαγγ. ΣΤ'. Λουκᾶ.)
23 Δευτέρα. — Ἰακώβου Ἀποστ. τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.
24 Τρίτη. — Ἀρέθα μεγαλομ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
25 Τετάρτη. — Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων.
26 Πέμπτη. — Δημητρίου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Μυροβλήτου.
27 Παρασκευή. — Νέστορος καὶ Πρόκλης μαρτύρων.
28 Σάββατον. — Τερεντίου καὶ Νεονίλλης μαρτύρων.
29 Κυριακή. — Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας. (Ἦχ. πλ. Α'. Ἑωθ. ΙΑ'. Ἀπόστ. Κυρ. ΚΒ'. Εὐαγγ. Ζ'. Λουκᾶ.)
30 Δευτέρα. — Ζηνοβίου, Ζηνοβίας καὶ Εὐτροπίας μαρτύρων, Κλεόπα Ἀποστόλου.
31 Τρίτη—Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀριστοβούλου, Ἀποστ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΙΣ
«ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΗΡΗΤΟΥ»

Προκηρύσσεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» Ἄσκησις ἀπὸ τῆς 16ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1939.

ΟΡΟΙ:

Κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον θὰ δίδηται ἕν ὡραῖον δῶρον μορφωτικῆς φύσεως πρὸς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον θὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ μας, 2519, 30th Drive, Astoria, N. Y., ἐντὸς ἰδιαιτέρου φακέλλου ἕν οἱονδήποτε ἐδάφιον δύο ἢ τριῶν γραμμῶν ἐκ τῶν Τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν (Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ, Ἰωάννου) διδακτικοῦ ἢ ἠθικοῦ περιεχομένου, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἤθελε δημοσιευθῇ ἐν τῷ «Παρατηρητῇ» ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐπιστέλλοντος.

Ἡ Ἄσκησις δὲν περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλ' ἐπεκτείνεται πρὸς ὅ λ ο υ ς τοὺς ὁμογενεῖς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις καὶ Καναδᾷ.

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον δύνανται νὰ λάβουν μέρος μόνον λαϊκοί, Ἕλληνες ἢ Ἑλληνίδες ἢ ξενόγλωσσοι σύζυγοι ὁμογενῶν, ἀσχέτως ἡλικίας, οὐχὶ δὲ κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ Θεολόγοι.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος, ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως καὶ πολιτείας ἔνθα παραμένει ὁ διαγωνιζόμενος, πρέπει νὰ εἶνε καθαρογεγραμμένα.

Τὸ ἀποσταλησόμενον ἐδάφιον θὰ εἶναι, ἐννοεῖται, εἰς τὴν Ἑ λ λ η ν ι κ ὴ ν γλῶσσαν καὶ θὰ φέρῃ κάτωθεν καθαρὰν καὶ εὐανάγνωστον τὴν παραπομπὴν ἀπαραιτήτως.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Διακόνου Ἰακώβου Κουκούζη
Καθηγητοῦ τῆς Πρεσβ. Θεολογ. Σχολῆς,
Pomfret, Conn.

ΕΝΩ Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΛΛΗΛΟΣΠΑΡΑΖΕΤΑΙ

Μαζὺ μὲ τὰ νέα τοῦ νέου πολέμου ἀπὸ μακρυὰ σᾶν μιὰ ἠχὼ φθάνουν στὴν μνήμη μου τὰ λόγια, μὲ τὰ ὁποῖα— ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια — ἔδινεν ἕνας Ἄγγλος πολιτικὸς τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ τελευταίου γνωστοῦ παγκοσμίου πολέμου. «Τὸν πόλεμο — εἶπε — στρατιωτικῶς τὸν ἐκέρδισεν ἡ Γαλλία, πολιτικῶς ἡ Ἀγγλία, οἰκονομικῶς ἡ Ἀμερική, ἠθικῶς ἡ Ἐκκλησία.»

Κι' ἀλήθεια. Μόνη αὐτή, ὅπως καὶ τώρα, εἶχεν ὑψώσει τὴν φωνή της καὶ πρὶν ἀπ' αὐτὸν ἐπιθυμῶντας νὰ τὸν προλάβῃ καὶ κατὰ τὴν διάρκειάν του προσπαθῶντας νὰ τοῦ δώσῃ ταχὺ καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερο καταστρεπτικὸ τέλος. Δὲν τὸν ἤθελε. Ἐπροτιμοῦσε καὶ ὑποδείκνυε φιλικά, εἰρηνικά, νὰ κανονίζωνται ἡ διαφορὲς μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν. Ὄχι ἐχθρικά. Ὄχι μὲ αἷμα. Ἔκαμινεν ἐκκλήσεις στὲς Κυβερνήσεις. Παρακλήσεις στοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κρατῶν. Δὲν εἰσακούσθηκε. Δὲν κατώρθωσε νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸ ρεῦμα. Τὸ κακὸ γινόταν ἀναπόφευκτο. Κι' ὁ πόλεμος ἐξερράγη. Στὰ λοιπὰ κράτη τῆς Εὐρώπης ἀλληλοεξοντωτικός. Στὴ Ρωσσία ἐμφύλιος κοινωνικός.

Ὕστερα, ὅταν μιὰ μέρα ἡ νίκη ἔκλινε πρὸς τὸ μέρος τῶν δυνατῶν, ὑπογραφήκανε ἡ συνθῆκες ἐκεῖνες— συνθῆκες μᾶλλον ἀνακωχῆς — ποὺ ξεσχίζονται μὲ τόσο αἷμα σήμερα.

Βρέθηκαν τότε, στὴν ὑπογραφὴ τῆς εἰκοσιπεντάχρονης ἐκείνης συμβατικῆς εἰρήνης, πολλοὶ οἱ ὁποῖοι ἀντίθετα πρὸς τὸν Ἄγγλο, ποὺ ἀνέφερα παραπάνω, βγάλανε τὸ συμπέρασμα, πῶς ἡ εἰρήνη γινόταν εἰς βάρος τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ποὺ εἶχε καταργηθῇ ἤδη ἐπίσημα τοὐλάχιστον στὴν Σοβιετικὴ Ρωσσία.

Εἶναι γνωστὸν ὅμως, ὅτι δὲν ἐδόθηκε καμμιὰ μάχη ἐναντίον τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, γιὰ νὰ θεωρηθῇ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐξουδετέρωσι τῆς ἀντιστάσεως ποὺ θὰ προέβαλεν, ἡττημένη στὸ τέλος. Ἐπεχειρήθηκε μόνον μιὰ ἀνανδρη ὑπονόμευσί της, μὲ τὲς τορπιλιστικὲς θεωρίες τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ καὶ τοῦ ἀχαλίνωτου κομμουνισμοῦ, γιὰ νὰ καλυφθῇ μιὰ ἄλλη ὑπονόμευσις ποὺ ἐνεργούντανε ἐκ μέρους των, σὲ μεγάλη ἀκτῖνα, εἰς βάρος τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

Ἂν ὑπονόμευσις θὰ πῇ «νίκη» γι' αὐτὸν ποὺ τὴν ἐπιχειρεῖ καὶ «ἧττα» γιὰ ἐκεῖνον ποὺ τὴν ὑφίσταται, κατὰ τὴν ἀντίληψί τους, ἂς ἐπιτραπῇ σὲ μένα νὰ ἔχω διαφορετικὴ γνώμη. Ὑπονόμευσις — κατὰ τὴν δική μου ἰδέα — θὰ πῇ «ἀνανδρία» γι' αὐτόν, ποὺ τὴν ἐπιχειρεῖ, «ἀναγνώρισι τῆς ἀκατάλυτης δυνάμεως» ἐκείνου, ποὺ ὑπονομεύεται.

Ὥστε, ἂν εἶναι ἔτσι, δὲν ἔχασε τὸν πόλεμον, ἀλλὰ τὸν ἐκέρδισεν ἡ Ἐκκλησία. Καὶ τὸν ἐκέρδισεν ἠθικά· μὲ τὴν ἀναγνώρισι τῆς ἠθικοπνευματικῆς της δυνάμεως, ποὺ τῆς ὡμολογήθηκε ἀπὸ Κοινοβούλια καὶ ἐπισήμους πολιτικοὺς ρήτορας· ἀκόμα ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς ψυχικῆς προσφυγῆς σ' αὐτὴν, ὅλων ἐκείνων ὅσοι ὕστερα ἀπὸ τὸν πόλεμο σύρθηκαν συντετριμμένοι στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς.

* * *

Ἂν σήμερα, εἰκοσιπέντε χρόνια ὕστερα ἀπὸ τὸν πόλεμον ἐκεῖνον, ἕνας καινούργιος πόλεμος ἄρχισε μὲ μανία νὰ βρέχῃ στὴν Χριστιανικὴ Εὐρώπη, μὲ τὲς βόμβες καὶ τὰ ἀέρια, τὸν πειὸ ἀπάνθρωπο θάνατο, εἶναι, γιατὶ αὐτὴ στὲς διαφορές της ἀρνήθηκε σχεδὸν πάντοτε τὴν διαιτησία τοῦ πνεύματος τῆς δικαιοσύνης, τῆς λογικότητος, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλοανοχῆς, ποὺ εἶναι τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας.

Ἡ Ἐκκλησία ἐπανέλαβε καὶ τώρα πρὶν ἐκραγῇ ὁ πόλεμος, ἐπαναλαμβάνει δὲ καὶ σήμερα, μετὰ τὴν ἔκρηξί του, πρὸς τοὺς ἐμπολέμους τὴν παληὰ ἀλήθεια ποὺ τόσες φορὲς ἐβροντοφώνησεν: ὅτι παίζουν δηλαδὴ πολὺ τραγικὸ παιγνίδι τὴν στιγμή, ποὺ ἐπιμένουν νὰ λογαριάζωνται, χωρὶς νὰ λογαριάζουν τὸν Χριστό, τὸν Εἰρηνικὸ Διαιτητή, ποὺ πικραμένος μὲ μάτια δακρυσμένα ἀγναντεύει τὴν σημερινὴ ἀνθρωποσφαγὴ μονολογῶντας: «Καὶ ἐγὼ σᾶς εἶπα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

Γνωρίζει ἡ Ἐκκλησία μας πολὺ καλά, ὅτι δὲν θὰ εἰσακουσθῇ. Ποιὸς παίρνοντας τὸν κατήφορο σταμάτησεν, ἐπειδὴ ἕνας ἄλλος τοῦ εἶπε πῶς πηγαίνει νὰ γκρεμισθῇ; Κάνει ὅμως τὸ καθῆκόν της. Ἀλλοιῶς θᾶταν ἀναπολόγητη.

* * *

Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς πῶς αὐτοί, ποὺ ἀλληλοσφάζονται σήμερα, λέγονται Χριστιανοὶ καὶ θεωροῦνται ἄνθρωποι πολιτισμένοι!

Ἀλλοίμονο! Νύκτα ζοφερὴ καὶ παγερή, χωρὶς τὸ φῶς, χωρὶς τὴν θέρμη τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἁπλώνεται στὲς ψυχές τους. Στὴν μεγάλη πλειονότητά τους ὑποφέρουν. Πονοῦν. Ἡ καρδιά τους ματώνει μέσ' στὰ νύχια τῆς ἀγωνίας, τῆς ἀβεβαιότητος, τοῦ φόβου, τῆς ἀμφιβολίας γιὰ τὸ κάθε τι. Κατέπεσε συντρίμμια ἡ πίστις τους στὸν ἑαυτό τους. Στὲς δικές τους ἱκανότητες, ποὺ τόσο τοὺς εἶχον ἐνθουσιάσει αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια.

Πῶς ἔφθασαν σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι; Ἐδῶ τοὺς ὡδηγοῦσε ἡ πρόοδός τους; Αὐτὸς ἦταν ὁ πολιτισμός τους; Τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης τους αὐτὴ τὴν τύφλωσι ἐπρόκειτο νἄχουν ὡς ἀποτέλεσμα; Τὸ ξύπνημα τοῦ αἰῶνός μας καὶ ἡ γενίκευσις τῆς μορφώσεως, αὐτὸν τὸν ἀξιοθρήνητο ἀπανθρωπισμὸ — ὄχι πειὰ ἀνθρωπισμὸ — στοχάσθηκαν νὰ μορφώσουν; Ἂς ἔλειπαν ὅλα αὐτὰ προκειμένου νἄχουν τέτοια κατάντια!

Ἐπιτυχημένα πολὺ τὰ λέγει ὁ SPENGLER στὸ βιβλίο του «Ἡ Δύσις τῆς Δύσεως».

«Οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι, στὰ μάτια ἐκείνου ποὺ θἄθελε νὰ ἱστορήσῃ τὴν ἐποχή μας, τοῦτο ἔχουν νὰ παρουσιάσουν. Κατώρθωσαν — τί κατόρθωμα!— νὰ ἀνατρέψουν ὅλες τὲς ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ ἀξίες, ἐπάνω στὲς ὁποῖες στηριζόταν ἡ ζωή τους. Προσπαθῶντας μάταια νὰ δημιουργήσουν ἄλλες, κατήντησαν στὴν πρωτόγονο» ἠθικὴ τοῦ «ἐτσιθελισμοῦ». Δὲν ἔμεινε κανένα κῦρος καὶ κανένα αἴσθημα σεβασμοῦ πρὸς αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς κωδικοποιημένους κοινωνικοὺς ἠθικοὺς νόμους. Ἡ θρησκεία. Ἡ ἐπιστήμη. Ἡ ἀρετή. Ἡ μόρφωσις. Τὸ γῆρας. Ἡ πεῖρα. Ἔπαυσαν νὰ ἀσκοῦν τὴν ἐπιβολή, ποὺ ἀσκοῦσαν μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμα χρόνων. Δὲν ὑπάρχει τὸ ἔδαφος. Ἡ δεκτικότης στὴν σύγχρονο σκέψι καὶ καρδιά.

Γιγαντιαῖα ἅλματα προόδου στὴν πρακτικὴ ἐπιστήμη.

Στὴν τέχνη. Στὴν ἠλεκτρομηχανική. Κατάργησις τῶν ἀποστάσεων. Ἀλλ' ὄχι τῶν διαφορῶν, ποὺ χωρίζουν τὴν νοοτροπία καὶ τὴν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων. Συντόμευσις χρόνου. Ἀλλ' ὄχι καὶ τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ δυὸ ἀνθρωπίνων καρδιῶν. Μέσα στὴν τεραστία πρόοδό τους βρέθηκαν φοβερὰ ὀπισθοδρομημένοι ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως. Ὁ πλοῦτος τῶν ὑλικῶν μέσων καὶ τῶν μηχανικῶν εὐκολιῶν τῆς ζωῆς τους, τοὺς ἔκανε ἀπελπιστικὰ δυστυχεῖς.

Τί ἀπίστευτη πραγματικότης! Τί τραγικὴ εἰρωνία! Τί κατάφωρη ἀντίθεσις! Τί φοβερὰ ὀξύμωρο σχῆμα!

Κι' ὅμως ἔχουν τὴν ἐξήγησί τους ὅλα αὐτά. Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἔχῃ ἕνα μέρος τοῦ σώματός του ἀτροφικό, εἶναι σακάτης. Σήμερα εἶναι τέτοιος ὅλος σχεδὸν ὁ κόσμος Ἔχει ἀτροφημένη τὴν ψυχή του. Ἡ ἐπιστήμη μαζὺ μὲ τὴν τελεία τεχνική μας ἐτροφοδότησαν ὑπερβολικὰ τὸ σῶμά μας. Τὴν ψυχή μας ὅμως οὔτε μὲ ψίχουλα. Ἔτσι μένει αὐτὴ ἀτροφικὴ κι' ἡμεῖς ἀνεπαρκεῖς ψυχικῶς κι' ἀνίσχυροι νὰ συγκρατήσουμε τὸν ἑαυτόν μας ἀπὸ τὴν μοιραία πτῶσι.»

* * *

Ἡ πτῶσις, τὴν ὁποία προέλεγεν ὁ SPENGLER, ἐπῆλθε. Δὲν ξέρουμε τί θὰ ἔχῃ ἀπομείνει ἄθικτο κι' ὀρθὸ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

Ἡ πολιτικὴ ἂς κάμῃ τὲς προβλέψεις της.

Στὴν Ἐκκλησία δὲν μένει ἄλλο παρὰ νὰ προσεύχεται ἀδιάλειπτα στὸν Θεὸν τῆς εἰρήνης γιὰ τὴν γρήγορη καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγόδυνη λῆξι τοῦ πολέμου, πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά.

* * *

Ὦ! Κύριε! καὶ νἄταν δυνατὸν νὰ ἀκούαμε μέσ' στὴν φοβερὴ τρικυμία τῆς σκοτεινῆς αὐτῆς νυκτιᾶς τὴν καθησυχαστική Σου φωνή: «Ἐγὼ στέκομαι στὸ πλευρό σας. Μὴ φοβῆσθε ὀλιγόπιστοι!» Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν παρουσία Σου πλάϊ μας καὶ μέσα μας, Κύριε. Ἀπὸ ἀπόλυτη ψυχικὴν γαλήνη. Ἀπὸ ἐσωτερικὲς καθησυχάσεις ἐκ μέρους τῆς ψυχῆς μας. Ἀπὸ μιὰ σταθερὴ κι' ἀσάλευτη πίστι.

Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ ἠρεμώτερα αἰσθήματα. Ἀπὸ καθαρώτερες σκέψεις. Ἀπὸ ἀνθρωπιστικώτερη ζωή.

Γι' αὐτὸ φώτιζέ μας, ὅταν σκεπτώμεθα, γιὰ νὰ σκεπτώμεθα τὸ καλό. Βοήθει μας, ὅταν ἐργαζώμεθα, γιὰ νὰ ἐργαζώμεθα τίμια, καρποφόρα καὶ ὠφέλιμα. Συνόδευέ μας στὸν δρόμο τῆς ζωῆς μας, γιὰ νὰ μὴ μᾶς σύρῃ ἡ πλάνη στοὺς γκρεμούς της. Ἐλάφρυνέ μας τὰ βάρη τῆς ζωῆς, ὅπως ἐλάφρωνες τὸ φορτίο τῶν «κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων». Κόπασέ μας τὴν τρικυμία τῶν ἀπίθανων λογισμῶν, τῶν ἀντιθέτων τάσεων καὶ τῶν ἐξαγριωμένων παθῶν, ποὺ βογκᾷ μέσα μας μὲ ἀπαίσιο ρόχθο ἀπειλῶντας νὰ μᾶς ξεβράσῃ θλιβεροὺς ναυαγοὺς στὲς πειὸ ἀπόκρημνες ἀκτὲς τῆς ζωῆς.

Ξαναγίνε στὴν ζωή μας — ὅπως εἶσαι αἰώνια καὶ ἀναλλοίωτα — Θεὸς Ἰσχυρός, Ἐξουσιαστής, Ἄρχων εἰρήνης.

Γαλήνευσε τὴν ταραχὴ τῆς φοβισμένης μας ψυχῆς. Παῦσε τὸν ἐσωτερικὸ «ὀδυρμὸ τῶν δακρύων» μας, ποῦναι ἕτοιμος νὰ ξεσπάσῃ. Ἀναχαίτισε «τῷ βραχίονί Σου τῷ ἰσχυρῷ» τὸ ποτάμι τοῦ αἵματος, ποὺ ἄρχισε νὰ βάφῃ τὴν γῆ καὶ τὴν θάλασσα.

Στάσου κοντά μας Στοργικός, Συμπονετικός, Προστατευτικός. Καὶ γίνε ὁριστικὰ πειὰ Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὑπὸ **Η. Κ. Μάνου**

ΑΝΩΦΕΡΗΣ ΔΡΟΜΟΣ

Ἤρχισε καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου τὸ τρίτον ἔτος τῆς Θεολογικῆς ἀναδημιουργίας. Καὶ ἤρχισε πράγματι ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνούς. Οἱ ἐθνοθρησκευτικοὶ καρποὶ τῆς διετοῦς προσπαθείας ὑπῆρξαν πλουσιώτατοι ἀπὸ ὑλικῆς καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως. Ἡ παραγωγικὴ συνθήκη τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἶναι πλέον σαφῶς καθωρισμένη καὶ ἡ τελικὴ ἐπιτυχία της ἐντελῶς ἐξησφαλισμένη. Ὁ ἀνωφερὴς δρόμος, τὸν ὁποῖον οὐχὶ χωρὶς ἐμπόδια βαδίζει, θὰ συνεχισθῇ.

Πρὸ μιᾶς διετίας, καθ' ὃν χρόνον εἰς τὸν τόπον ποὺ καλεῖται Πόμφρετ, ἠκούοντο καὶ ὀλίγοι δισταγμοί, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἀθηναγόρας ὕψωσε νέον λάβαρον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἐδημιούργησε τὴν Θεολογικὴν Προπαρασκευαστικὴν Σχολήν. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος κ. κ. Ἀθηναγόρας ἔδωσε μορφὴν καὶ νόημα εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία, ἔπειτα ἀπὸ τὴν κατάστασιν μερικῶν Κοινοτήτων, δὲν εἶχε τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ὑπῆρξαν μερικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν τὰ ἀνοίγματα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μὲ ὀλίγους δισταγμούς. Ὁ Θεολογικὸς ὅμως σπόρος ποὺ ἐφάνη τότε ὅτι ἐρρίφθη εἰς ἄγονον γῆν, ἐβλάστησεν ἤδη. Ἐβλάστησεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ κάθε Ἕλληνος τῶν Κοινοτήτων. Καὶ ὁ ἀνωφερὴς δρόμος, τὸν ὁποῖον θὰ πορευθῇ ὁ νέος Κοινοτικός μας κόσμος, κατὰ τὸ ἀρχόμενον σήμερον τρίτον ἔτος μὲ ἀκράδαντον πάντοτε πίστιν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, θὰ μᾶς προσφέρῃ νέας θεολογικὰς ἱκανοποιήσεις καὶ θὰ δώσῃ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον ὄχι μόνον ἱερεῖς ἀλλὰ καὶ διδασκάλους φιλοσοφημένους.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΕΚΚΛ. ΒΙΒΛΙΟΝ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εἶναι τονισμένον εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν μὲ Εὐρωπαϊκὴν παρασημαντικήν. Ἐνηρμονισμένον διὰ τετραφωνίαν καὶ Μουσικὸν Ὄργανον, Ἁρμόνιον ἢ Πιάνο. Περιέχει ὅλην τὴν Λειτουργίαν, τὰ ψαλλόμενα ὑπὸ τῆς χορῳδίας καὶ εὐχὰς καὶ αἰτήσεις τοῦ Ἱερέως. Περιλαμβάνει μίαν Λειτουργίαν διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ μεγάλας Ἑορτὰς καὶ ἄλλην συντομωτέραν διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰς Καθημερινάς. Εἶναι λίαν εὔχρηστον καὶ ἡ τιμή του ἐκανονίσθη εἰς μόνον 75 σέντς πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως καὶ βιβλιοδετήσεως.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ

τὸ νέον τοῦτο Μουσικὸν Βιβλίον διὰ τὰς Ἐκκλησίας, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰ σπίτια.

Supreme Educational Board, Greek Archdiocese
25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΟΛΟΠΡΟΘΥΜΟΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς ἄλλας καλὰς ἐνεργείας τῆς Σεβαστῆς μας Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν τῆς ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ Ὁμογενείας, συνεχίζεται καὶ ἡ ἐντατικὴ συνεχὴς προσπάθεια πρὸς ὀργάνωσιν περισσοτέρων Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτικῶν κέντρων ἢ πρὸς βελτίωσιν τῶν ἤδη λειτουργούντων 500 περίπου Ἑλληνικῶν Σχολείων. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ εἶναι γενικὴ καὶ ἐκτείνεται εἰς ὅλην τὴν Ἀρχιεπισκοπήν. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ζητεῖ καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε τὴν ὁλοπρόθυμον καὶ ἀμέριστον συνεργασίαν τῶν Κοινοτήτων, τῶν Διδασκάλων, τῶν Ἱερατικῶν Προϊσταμένων καὶ γενικῶς ὅλων τῶν κοινοτικῶν παραγόντων καὶ τῶν Σωματείων μας καὶ τῶν Ὀργανώσεων. Καὶ ἡ συνεργασία αὐτὴ εἶναι ἐπιβεβλημένη διὰ νὰ δίδωνται εἰς τὰ σχολεῖα μας ἄφθονα τὰ μέσα διὰ τὴν καλυτέραν πρόοδον τῶν μαθητῶν. Διότι οἱ ἐδῶ Ἑλληνόπαιδες δὲν πρόκειται μόνον νὰ πάρουν παίδευσιν ὁμογενῆ, ἀλλὰ καὶ ὑγιᾶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, διὰ νὰ γίνουν χρήσιμοι καὶ θετικοὶ ἄνθρωποι, συνεχίζοντες τὰς ὡραίας παραδόσεις τῶν προπατόρων μας.

—⊹—

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Θὰ ἔπρεπε νὰ γίνουν μεγάλαι προσπάθειαι ὅπως πεισθοῦν οἱ μεγάλοι Βιομηχανικοὶ συνδυασμοὶ τῆς χώρας ταύτης νὰ μὴ πωλοῦν «εἴδη πολεμικὰ» εἰς τὰς δύο ἀντιμαχομένας μερίδας κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου καὶ εὐχόμεθα νὰ εἶναι σοβαραὶ καὶ εἰλικρινεῖς σχετικαὶ κινήσεις καὶ νὰ μὴ συμβῇ ὅ,τι τοὐλάχιστον συνέβη κατὰ τὸν τελευταῖον ἀκόμη Κινεζο-Ἰαπωνικὸν διετῆ πόλεμον. Αὐτό, ἡ ἀποχὴ δηλαδὴ τῶν μεγάλων Ἀμερικανικῶν Ἑταιρειῶν ἀπὸ τοῦ νὰ πωλοῦν εἴδη πολέμου εἰς τὰ διάφορα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη, θὰ ἀναγκάσῃ ταῦτα νὰ ὑποχωρήσουν συντομώτερον καὶ νὰ εὕρουν τρόπον νὰ λύσουν τὰς διαφοράς των διὰ μεθόδων εἰρηνικῶν. Πολὺ ὅμως φοβούμεθα ὅτι τὸ ἐμπόριον θὰ εὕρῃ τρόπον νὰ κωφεύῃ εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως καὶ νὰ πωλῇ τὰ μέσα τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου διὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ προσωρινὰ παράνομα κέρδη. Διότι ἀτυχῶς ὁ ἄνθρωπος, ὁ μὴ πραγματικὸς μάλιστα χριστιανός, δὲν κατώρθωσε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο σημεῖον κατὰ τὸ ὁποῖον νὰ ὑποτάσσῃ τὸ ἀτομικόν του εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης. Καὶ μέχρις ὅτου ἀνέλθῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, θὰ διψᾷ ὁ ἔμπορος ἀπὸ παράνομα κέρδη καὶ θὰ ἐφαρμόζῃ τὴν ἀντιχριστιανικὴν ἐκείνην καὶ ἀπάνθρωπον θεωρίαν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπωφελῆται αὐτὸς ἀπὸ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀδελφοῦ του.

—⊹—

ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Μία πολὺ εὐχάριστος ἀπόφασις ἐλήφθη τελευταίως μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων καὶ ἀδελφῶν κρατῶν, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπετράπη εἰς τοὺς εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἀποκατασταθέντας ἀνταλλαξίμους νὰ μεταβαίνουν χάριν ἐπισκέψεων εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Σμύρνην, εἰς Ἀδριανούπολιν, εἰς τὰς γενετείρας των καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Τουρκίας, ἐξ ἀφορμῆς τῆς μεγάλης Ἐμπορικῆς Ἐκθέσεως, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἰωνίας, τὴν πολυπαθῆ Σμύρνην. Διὰ τῆς καταργήσεως καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐμποδίων ἐκ μέρους τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως δίδεται ἔν ἀκόμη μέσον διὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν περισσότερον αἱ τόσον ἄλλως τε θερμαὶ σχέσεις τῶν δύο λαῶν. Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι μὲ ἐξαιρετικὴν χαρὰν ἤκουσαν ὅλοι τὸ εὐχάριστον γεγονὸς τῆς ἐλευθέρας ἐπισκέψεως τῶν ὁμογενῶν εἰς τοὺς ὡραίους ἐκείνους τόπους ὅπου τὸ πρῶτον εἶδον τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Καὶ ἀκραδάντως πιστεύομεν ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἀναπτυχθοῦν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν αἱ καλαὶ καὶ ἐγκάρδιοι σχέσεις ὥστε καὶ νὰ δύνανται νὰ ἐμπορευθοῦν καὶ νὰ μείνουν ἐκεῖ κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ὅσον οἱ ὁμογενεῖς εἶναι γνῶσται ὅλων τῶν συνθηκῶν τοῦ ἐμπορίου καὶ συναλλαγῶν ἐν Τουρκίᾳ.

—⊹—

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΩΤΩΝΤΑΣ

Παρ' ὅλα τὰ θρυλούμενα, ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ καὶ ἡ πίστις δὲν ἔπαυσαν νὰ ὑφίστανται καὶ εἰς τὴν Ρωσσίαν, ὅπως αὐτοπροσώπως ἀντελήφθημεν καὶ ὅπως ἀναφέρουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπισκεφθέντες τὴν μεγάλην ἐκείνην χώραν ἡ ὁποία εἶναι ὡς μία ἐκτεταμένη ἤπειρος. Αὐτὸς ἄλλως τε ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Εἰδικῆς Ὀργανώσεως ὡμολόγησε πρό τινος εἰς σχετικὴν ἔκθεσίν του, ὅτι ὑπάρχουν σήμερον ἐν Ρωσσίᾳ ἄνω τῶν εἴκοσι ὀκτὼ ἑκατομμυρίων Ρῶσσοι οἱ ὁποῖοι ἐξασκοῦν τὰ θρησκευτικά των καθήκοντα. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν, λόγου χάρη, ἐπὶ πληθυσμοῦ 4 1)2 περίπου ἑκατομμυρίων, ὑπάρχουν ὡρισμένως ἄνω τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου θρησκεύοντες καὶ μεταβαίνοντες τακτικώτατα εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναούς. Διότι παραμένει πάντοτε γεγονὸς ὅτι ἡ τελεία ἐκρίζωσις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων εἶναι τελείως ἀδύνατος, παρ' ὅλους τοὺς τυχὸν διωγμούς. Ὁ ἴδιος ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Εἰδικῆς Ὀργανώσεως παρατηρεῖ ὅτι ἡ Θρησκεία ἐπιζῇ τόσον εἰς τὰ μικρὰ χωρία ὅσον καὶ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, εἶναι δὲ τελείως ἀναληθὲς τὸ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν λεγόμενον ὅτι μόνον αἱ γραῖαι καὶ οἱ γέροντες συχνάζουν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ἐν Ρωσσίᾳ. Ταῦτα χάριν πρὸ παντὸς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐρωτοῦν κάποτε ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος.

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωΐδου

Ο ΑΜΒΩΝ

Η ΑΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΑΒΟΛΑΙ

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Ἀπὸ τὴν Σκύλλαν εἰς τὴν Χάρυβδιν.—Ὁ ὄγκος πάγου καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἄνθρωπος.—Τὸ θῦμα τῆς θανατηφόρου ἀναποφασιστικότητος. — Τὸ ταχὺ πέταγμα τῶν χρόνων.—Εἶνε πλέον ἀργά.—Ἀπὸ τὸ Ὑπερωκεάνειον «Ἀθήνια». — «Θεέ μου.» — Κατὰ τὸν τελευταῖον ἐπιθανάτιον στεναγμόν.—Ἡ λάγηνος συνετρίβη.—«Ἂς χαρῶ, ἂς ἀπολαύσω τὴν ζωήν».—Τὸ οἰκτρὸν ἀποτέλεσμα. —Ὁ Χριστὸς κρούει τὴν θύραν.— Τόρα, ἀμέσως.

Εἴδομεν εἰς τὸ ἀμέσως προηγούμενον κήρυγμα πόθεν προέρχονται ἡ ἀμέλεια καὶ αἱ ἀναβολαὶ καὶ ὁποῖα καὶ πόσα ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐπιφέρουν εἰς τὰ ἄτομα καὶ τοὺς λαούς. Τόρα θὰ δώσωμεν ἰδέαν τοῦ τί δύναται νὰ πάθῃ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀναβάλλων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ λάβῃ ἀποφάσεις εἰς τὸ κυριώτερον ζήτημα, τὸ ζήτημα τῆς αἰωνιότητος.

Αἱ σημεριναὶ περιστάσεις, ὅπως γνωρίζομεν ἔχουν τόσον ἀπορροφήσει τὸν ἄνθρωπον ὥστε οὗτος, καίτοι κατὰ βάθος καλός, ἐν τούτοις, λόγῳ τῆς ἀμελείας καὶ τῆς χλιαρότητός του, νὰ περιπίπτῃ ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον, ἀπὸ τὴν Σκύλλαν εἰς τὴν Χάρυβδιν ὅπως λέγομεν καὶ νὰ φθάνῃ εἰς μίαν ὄντως θλιβερὰν κατάστασιν, εἰς μίαν ἀξιοθρήνητον πραγματικῶς περίστασιν ὁπότε ε ἶ ν ε π λ έ ο ν ἀ ρ γ ά. Ἐπὶ τοῦ σημείου ἀκριβῶς τούτου, τοῦ θ ὰ ε ἶ ν ε π λ έ ο ν ἀ ρ γ ά, θὰ ἀπασχολήσω σήμερον τὴν ὑμετέραν ἀγάπην, ἐπικαλούμενος ὅλην σας τὴν προσοχὴν διὰ νὰ καρποφορήσουν παρ' ὑμῖν οἱ κατωτέρω λόγοι.

ΟΤΑΝ ΔΙΑΡΚΩΣ ΑΝΑΒΑΛΩΜΕΝ ....

Εἰς τὰς παγετώδεις ἐκτάσεις τῆς Βορείου Ἀλάσκας δύο κύριοι εὑρέθησαν κἄποτε ἐπὶ ἑνὸς ἀπεράντου κομματιοῦ πάγου πλησίον παραλίας. Ἔξαφνα ὁ πάγος σπάνει καὶ ἀρχίζει ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν παραλίαν. Ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο κυρίων, γρήγορος εἰς σκέψιν καὶ ἄγρυπνος, ἀμέσως πηδᾶ ὑπεράνω τοῦ χάσματος εἰς τὴν παραλίαν διασωθείς. Ὁ ἄλλος διστάζει πρὸς στιγμὴν καὶ κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν τὸ χάσμα πλατύνεται τόσον ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερπηδηθῇ εὐκόλως. Στέκει ἐν δισταγμῷ καὶ ἀμφιβολία, βλέπων τριγύρω τὰ νερὰ μαῦρα καὶ ἀποτρόπαια. Ὁ τολμηρός, ὁ διασωθείς, τὸν ἐνθαρρύνει καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ πηδήσῃ εἰς τὸ νερό, διότι αὐτὸ εἶνε ἡ μόνη εὐκαιρία, ὁ μόνος τρόπος σωτηρίας.

Ἀλλ' αὐτὸς ἀναποφάσιστος χρονοτριβεῖ ἀκόμη, παραλελυμένος ἀπὸ φόβον. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἀπόστασις γίνεται μεγαλυτέρα ἐφ' ὅσον ὁ ἀέρας ἐξακολουθεῖ νὰ παρασύρῃ σιγὰ-σιγὰ πρὸς τὸ πέλαγος τὸ στρῶμα τοῦ πάγου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστέκετο. Διὰ τελευταίαν φορὰν ὁ διασωθεὶς παροτρύνει τὸν κινδυνεύοντα νὰ τολμήσῃ ὀλίγον, ἀλλ' αὐτὸς ἀργοπορήσας παρασύρεται εἰς βέβαιον θάνατον ἐν παγετώδει νυκτί. Θὰ ἠθέλησε κατόπιν νὰ τολμήσῃ, ἀλλ' ἦ τ ο ἀ ρ γ ά. Ἀπωλέσθη, θῦμα τῆς θανατηφόρου ἀναποφασιστικότητός του.

Καὶ ἡ ἱστορία αὐτὴ ἐπαναλαμβάνεται παντοῦ καὶ πάντοτε καθ' ἡμέραν σήμερον. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀποφασίζει ἐγκαίρως νὰ κάμῃ ἕν τολμηρὸν πήδημα, μιὰν δυνατὴν χειρονομίαν, ἀμελεῖ καὶ ἔξαφνα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, βλέπει τὸν ἑαυτόν του ριχμένον μέσα εἰς τῆς αἰωνίου καταστροφῆς τὸ ψυχρὸν δίκτυον. Εἶνε πλέον ἀργά, πολὺ ἀργά.

ΟΤΑΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΩΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΩΜΕΘΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ἕνας δυνατὸς ποιητὴς εἶπε:—«Ὁ οὐρανὸς ἁπλώνεται ὑπεράνω μας κατὰ τὴν π α ι δ ι κ ή ν μας ἡλικίαν». Πράγματι, εἶναι τόσον κοντά μας αἱ εὐκαιρίαι. Ὁ οὐρανὸς εἶνε πολὺ κοντά μας· ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἀληθεύει διὰ τοὺς παραμελοῦντας. Ὁ οὐρανὸς δι' αὐτοὺς ἔχει ἀποσυρθῇ ὡσὰν χώρα ἀπομεμακρυσμένη. Κατὰ τὰς γλυκείας ἐκείνας ἡμέρας τῆς χρυσῆς παιδικῆς μας ἡλικίας ὁ Χριστὸς μᾶς ἐφαίνετο τόσον κοντὰ ὅσον ἀπεῖχεν ἡ ἀντικρυνὴ ὄχθη μιᾶς μικρᾶς λίμνης. Τόρα φαίνεται τόσον μακρὰν ὅσον ἡ ἀόρατος παραλία μεγάλου ὠκεανοῦ.

Καὶ τοῦτο διότι διαρκῶς καὶ συστηματικῶς, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τὸν Χριστὸν κατὰ τὸ ταχὺ πέταγμα τῶν παρερχομένων χρόνων· καὶ ὅταν εἰς δεδομένην περίστασιν θέλωμεν νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Αὐτὸν καὶ νὰ ζήσωμεν ἐν Αὐτῷ, τότε αἰσθανόμεθα ὅτι δὲν ἔχομεν τὰς πρὸς τοῦτο δυνάμεις, διότι ε ἶ ν ε π λ έ ο ν ἀ ρ γ ά.

Ὁ Χριστὸς ἐτόνισεν «ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω» (Ἰωάν. Ζ΄ 37)., ἀλλ' ἡμεῖς σταθερῶς ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ Ἐκεῖνον ὁ Ὁποῖος ἐπὶ πλέον εἶπε: «ἔλθετε πρός με οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν». (Ματθ. ΙΑ΄ 28).

ΟΤΑΝ ΣΤΑΘΕΡΩΣ ΠΕΡΙΦΡΟΝΩΜΕΝ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἔρχεται καιρὸς ὁπότε εἶνε πλέον τελείως ἀργὰ διὰ νὰ σωθῇ κανεὶς ψυχικῶς. Καὶ ἡ ἀργοπορία αὐτὴ στοιχίζει τὰ πάντα εἰς τὸν ἄνθρωπον. Κἄποιος κύριος διασωθεὶς ἀπὸ τὸν καταποντισμὸν τοῦ Ὑπερωκεανείου «Ἀθήνια» εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀγγλίας περιέγραφε προχθὲς τὸ τέλος τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου δυστυχήματος. Ὀλίγα λεπτὰ προτοῦ τὸ σκάφος καταποντισθῇ τελείως, ἀρκεταὶ ὑπάρξεις ἐφάνησαν πίπτουσαι εἰς τὰ παγερὰ νερὰ τῆς θαλάσσης.

Κι' ἐνῷ κατ' ἀρχὰς ἠκούοντο φωναὶ καὶ θρῆνοι, ἐντὸς ὀλίγου αἱ φωναί, ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, ἔπαυσαν, ἕως ὅτου μία μόνον φωνὴ ἠκούετο διασχίζουσα ἀκόμη τὸν ἀέρα. Ἦτο φωνὴ ὑπάρξεως ποὺ μὲ ψυχικὴν ἀγωνίαν ἔλεγε: «Θεέ μου»! Καὶ αὐτὴ ἡ φωνὴ ἤρχισεν ἔπειτα νὰ ἀραιώνηται μέχρις ὅτου ἐσίγησε τελείως.

Τί ἀρά γε νὰ διέτρεχε τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ποὺ ἠγωνίζετο κατὰ βεβαίου θανάτου. Ἴσως ἡ γλυκεῖα φωνὴ τῆς μητρός του, προσευχομένης ὑπὲρ αὐτοῦ ὅταν αὐτὸς ἦτο ἀκόμη παιδίον, νὰ ἠγέρθη τόρα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς μνήμης του· ἴσως ὁ ἦχος τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ μικροῦ ναοῦ τοῦ χωριοῦ του νὰ ἤχησεν εἰς τὰ ὦτά του καὶ νὰ ἐσκέφθη

τὰς πολλὰς στιγμὰς ποὺ ἐκώφευσεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Εὐαγγελίου· ἴσως ὡραῖον ἐδάφιον τῆς Ἁγίας Γραφῆς τὸ ὁποῖον αὐτὸς πολλάκις εἶχεν ἄλλοτε περιφρονήσει, τόρα νὰ τοῦ ἐφαίνετο χαραγμένον εἰς τὸν ἀστερόεντα οὐρανὸν ὑπεράνω του λέγον:—«πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;» (Ἑβρ. Β′ 3).

ΟΤΑΝ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΩΔΕΚΑΤΗΝ ΑΜΕΛΩΜΕΝ

Ὁ καθείς μας γρήγορα-γρήγορα προχωρεῖ πρὸς τὴν ἀναπόφευκτον ἐκείνην στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ αὐλαία τῆς ζωῆς πίπτει, τὸ δρᾶμα τελειώνει καὶ ἡ πραγματικότης ἀρχίζει. Ἡ ζωὴ αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐθεωρούσαμεν ὡς αἰωνίαν, ἀποδεικνύεται τόρα ὡς στιγμιαία καὶ ἡ ἄλλη ζωή, ἡ αἰωνία ἀρχίζει.

Ὅταν γίνῃ ἀγρία σύγκρουσις σιδηροδρόμου ἢ ἀεροπλάνου ἢ αὐτοκινήτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνομεν καὶ εὑρεθῶμεν καρφωμένοι ὑποκάτω τῶν συντριμμάτων καὶ τῶν θλιβερῶν ἐρειπίων — τότε εἶνε πλέον πολὺ ἀργά. Ὅταν τὸ μέγα σκάφος κλονίζηται καὶ γεμίζῃ νερὸ ἀπὸ τῆς εἰς τὴν τρόπιδα χαινούσης ὀπῆς καὶ ἐντὸς ὀλίγου καταποντίζηται εἰς τὴν ἄβυσσον — τότε εἶνε πλέον πολὺ ἀργά. Ὅταν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια κλονίζωνται καὶ παραλύουν καὶ τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ ἠμποροῦμεν νὰ ἀντιληφθῶμεν εἶναι οἱ λυγμοὶ ἐκείνων ποὺ μαζεύονται πέριξ τῆς κλίνης μας ἐν ἀγωνίᾳ τοῦ ἐπικειμένου ἀποχωρισμοῦ — τότε εἶνε πλέον πολὺ ἀργά. Ὅταν ὁ τελευταῖος ἐπιθανάτιος στεναγμὸς ὡς ξίφος διαπερᾷ τὴν καρδίαν μας καὶ μάτην προσπαθοῦμεν νὰ ἀναπνεύσωμεν καὶ πίπτομεν νεκροὶ τότε εἶνε πλέον πολὺ ἀργά.

ΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Τὸ πτηνὸν ἐπέταξε, ἡ εὐκαιρία ἐχάθη, ἡ χρυσῆ λάγηνος συνετρίβη, τὸ νῆμα τῆς ζωῆς ἐλύθη, τὰ πάντα ἔσβυσαν. Μίαν ἀκόμη φορὰν ἐπαίχθη ἡ θλιβερὰ τραγωδία ἀνθρωπίνης ψυχῆς αἰωνίως ἀπολεσθείσης, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ πατάξῃ τὴν θανατηφόρον μαγείαν τῆς ἀναποφαστικότητος, τῆς ἀμελείας καὶ τῶν ἀναβολῶν, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ ἐμβαθύνῃ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν πραγματικότητα τῆς ἀληθείας ὅτι «δὲν ὑπάρχει μετάνοια διὰ τὸν ἄνθρωπον πέραν τοῦ τάφου.»

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΕΚΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ ΚΑΙ ΚΡΟΥΕΙ

Χριστιανοί μου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς «στέκει εἰς τὴν θύραν καὶ κρούει· ἐὰν ἀκούσωμεν τὴν φωνήν Του καὶ ἀνοίξωμεν τὴν θύραν θὰ εἰσέλθῃ καὶ θὰ μείνῃ μαζύ σας». (Ἀποκ. Γ′ 20). Ἀναμφιβόλως ὁ κόσμος αὐτὸς ἔχει πολλά, πλεῖστα ὅσα, θέλγητρα ὅπως βλέπομεν. Ἀλλ' ὅλα τοῦ κόσμου τὰ θέλγητρα δὲν ἠμποροῦν νὰ σβύσουν τὴν δίψαν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ νεωτέρα σήμερον φωνὴ τῆς ταλαιπώρου κοινωνίας εἶνε: «ἄς χαρῶ, ἄς ἀπολαύσω ὀλίγον ἀκόμη τὴν ζωὴν καὶ κατόπιν μετανοῶ καὶ ζῶ τὸν βίον τὸν καλόν». Καὶ μένομεν ἀναποφάσιστοι καὶ ἀμελοῦμεν σταθερῶς καὶ ἀναβάλλομεν νὰ ζήσωμεν τὴν πραγματικὴν ζωήν. Ἀλλ' εἰς τὸ τέλος ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι εἶνε πολὺ—πολὺ ἀργά. Καὶ τότε λέγομεν τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο «ὑστερινή μου γνῶσι νὰ σ' εἶχα πρῶτα»

ΤΩΡΑ

Ἄς μὴ ἀμελῶμεν λοιπὸν προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ψυχικῆς μας σωτηρίας. Αὐτὸ εἶνε τὸ σπουδαιότερον ζήτημα κάθε ἀνθρώπου. Μὴ ἀναβάλλωμεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν διὰ νὰ μὴ εἶνε ἀργὰ αὔριον ἢ μεθαύριον. Εἶνε ἀνάγκη διὰ νὰ ἀποφασίσωμεν ὄχι ἔπειτα, ὄχι ἀργότερον, ἀλλὰ τόρα ἀμέσως. Κάθε δευτερόλεπτον ποὺ περνᾷ σημαίνει ζωὴν ἢ θάνατον δι' ἡμᾶς καὶ ζωὴν ἢ θάνατον εἰς τὴν αἰωνιότητα. «Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω».

Η ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΑΓΑΠΗ

Ὡραῖον εἶναι νὰ ἔχῃ κανεὶς μίαν καρδίαν, καὶ ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι αὐτή, νὰ ἠμπορῇ νὰ τὴν μεταχειρίζεται διὰ νὰ ἀγαπᾷ τὸν Θεόν.

Ὡραῖον ἐπίσης εἶναι νὰ ἠμποροῦμεν νὰ ἀρέσκωμεν εἰς τὸν Θεόν, ὅσον μικροὶ καὶ ἂν εἴμεθα.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη πρὸς ἀγάπην· δι' αὐτὸ ἔχει τόσην ροπὴν πρὸς τὴν ἀγάπην. Ἐξ ἄλλου, εἶναι τόσον μεγάλος ὁ ἄνθρωπος, ὥστε τίποτε ἐπὶ τῆς γῆς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν εὐχαριστῇ. Δὲν εἶναι εὐχαριστημένος παρὰ μόνον ὅταν στρέφεται πρὸς τὸν Θεόν...

Νὰ ἀγαπᾷ κανεὶς τὸν Θεόν· ὤ, τί ὡραῖον πρᾶγμα! Μᾶς χρειάζεται ὁ Οὐρανὸς διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἀγάπην. Ἡ προσευχὴ βοηθεῖ εἰς τοῦτο, διότι ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ ἀνύψωσις τῆς ψυχῆς μέχρι τοῦ οὐρανοῦ.

Ὅσον περισσότερον γνωρίζει κανεὶς τοὺς ἀνθρώπους, τόσον ὀλιγώτερον τοὺς ἀγαπᾷ. Τὸ ἐναντίον συμβαίνει ὡς πρὸς τὸν Θεόν:—ὅσον περισσότερον Τὸν γνωρίζομεν, τόσον περισσότερον Τὸν ἀγαπῶμεν. Ἡ γνῶσις αὐτὴ φλέγει τὴν ψυχὴν μὲ τόσην μεγάλην ἀγάπην, ὥστε δὲν ἠμπορεῖ πλέον αὕτη ν' ἀγαπᾷ καὶ νὰ ἐπιθυμῇ παρὰ μόνον τὸν Θεόν.

Ὁ μὴ ἔχων τὴν πίστιν εἶναι τυφλός. Ὁ μὴ βλέπων δὲν γνωρίζει. Ὁ μὴ γνωρίζων δὲν ἀγαπᾷ. Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὰς ἡδονάς. Παραδίδει τὴν καρδίαν του εἰς πράγματα ποὺ ἐξατμίζονται ὡσὰν καπνός. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ οὔτε τὴν ὑπερφυσικὴν ἀλήθειαν, οὔτε κανένα ὑπερφυσικὸν καλόν, διότι στερεῖται τοῦ φωτός. Ἐὰν κατεῖχε τὸ φῶς, θὰ ἔβλεπεν ὅτι ὅλα ὅσα ἀγαπᾷ ἀντίθετα πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ τοῦ δώσουν παρὰ τὸν θάνατον τὸν αἰώνιον.

Ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ, τίποτε τὸ στερεόν. Ἡ ζωὴ περνᾷ. Ἡ περιουσία χάνεται. Ἡ ὑγεία ἀλλοιοῦται. Ἡ φήμη προσβάλλεται. Ὅλα φεύγουν, ὅλα χάνονται!

Πόσον ἀξιολύπητοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προσκολλῶνται εἰς αὐτά. Προσκολλῶνται δὲ εἰς αὐτά, διότι ἀγαποῦν πολὺ τὸν ἑαυτόν των, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀγαποῦν μὲ ὀρθὴν ἀγάπην. Τὸν ἀγαποῦν μὲ μόνον τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ τοῦ κόσμου, ἀναζητοῦντες τὸν ἑαυτόν των καὶ τὰ πλάσματα περισσότερον ἀπὸ τὸν Θεόν. Δι' αὐτὸ δὲν εἶναι καὶ ποτὲ εὐχαριστημένοι, οὐδὲ ἥσυχοι. Εἶναι πάντοτε ταραγμένοι, πάντοτε βασανισμένοι, πάντοτε ἀναστατωμένοι.

Ἐὰν ἕνας βασιλεὺς διέταζεν εἰς ἕνα ὑπήκοόν του νὰ παρουσιασθῇ ἐμπρός του καὶ τοῦ ἔλεγε: «Θέλω νὰ σὲ κάμω εὐτυχισμένον. Μένε μαζύ μου, ἀπόλαυε ὅλων τῶν ἀγαθῶν μου, ἀλλὰ ποσπάθησε νὰ μὴ κάμῃς τίποτε, τὸ ὁποῖον νὰ μὲ δυσαρεστῇ», μὲ ποῖον ζῆλον ὁ ὑπήκοος αὐτὸς θὰ προσπαθοῦσε νὰ εὐχαριστῇ τὸν ἡγεμόνα του! Αἴ! καλὰ λοιπόν, ὁ Θεός μας κάνει τὰς αὐτὰς προτάσεις καὶ περιφρονοῦμεν τὴν φιλίαν Του· δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὰς ὑποσχέσεις Του.

Η. Κ.

Ἱερέως Νικολάου Ἠλία

ΕΡΓΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑ ΘΕΙΑ

Βλέποντες καθ' ἑκάστην τὰ διάφορα ὄντα τῆς Φύσεως, θαυμάζομεν αὐτὰ διὰ τὴν τελειότητα καὶ ὡραιότητά των.

Πόσην ἔκπληξιν καὶ θαυμασμὸν δὲν μᾶς προξενεῖ ἕν μικροσκοπικὸν ἔντομον, ἐφωδιασμένον μὲ ὅλα τὰ χρήσιμα διὰ τὴν ζωήν του καὶ τὴν ἀναπαραγωγήν του ὄργανα! Ἢ ἕν μικρὸν ἄνθος μὲ τὰ ὡραῖα ποικιλόχρωμα πέταλά του, τοὺς στήμονάς του, τὸν ὕπερόν του, τὴν ὠοθήκην του!

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς τέχνης του κατασκευάζει πλεῖστα ὅσα ἔργα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπίσης ἄξια θαυμασμοῦ. Ποῖος δὲν θαυμάζει π. χ., τὸν λεπτότατον μηχανισμὸν ἑνὸς μικροσκοπικοῦ ὡρολογίου, τὸ ὁποῖον ἐργάζεται καὶ ἐκτελεῖ πιστῶς τὸν προορισμόν του;

Ὁπόση ὅμως εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν φυσικῶν καὶ τῶν τεχνητῶν ἔργων!

Ἂν τὸ προαναφερθὲν μικρότατον ὡρολόγιον θέσωμεν ὑπὸ τὸν φακὸν ἰσχυροῦ μικροσκοπίου τί θὰ παρατηρήσωμεν; Θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ μηχανισμὸς αὐτοῦ τὸν ὁποῖον θεωροῦμεν ὡς ἕν τῶν λεπτοτάτων προϊόντων τῆς ἀνθρωπίνης τέχνης, φέρει πλείστας ὅσας ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις. Αἱ ἀτέλειαι δὲ αὗται καὶ αἱ ἐλλείψεις αὐξάνουν ἀναντιρρήτως καὶ ἡ ὡραιότης τοῦ μηχανισμοῦ ἐλαττοῦται, καθ' ὅσον ἡ μεγεθυντικὴ δύναμις τοῦ φακοῦ γίνεται ἀνωτέρα.

Ἂν ὅμως θέσωμεν ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον καὶ ἕν λεπτὸν ὂν τῆς φύσεως π. χ., ἕν ἀνθύλλιον, ἕν πτερὸν μικροτάτου ἐντόμου τί θὰ παρατηρήσωμεν; Ἐντελῶς τὸ ἐναντίον. Θὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιόν μας νέαι τελειότητες καὶ ὡραιότητες κεκρυμμέναι εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν μας. Καθ' ὅσον δὲ θὰ αὐξάνωμεν τὴν μεγεθυντικὴν δύναμιν τοῦ φακοῦ, κατὰ τοσοῦτον θὰ αὐξάνῃ καὶ ἡ ἑκάστοτε ἐμφανιζομένη τελειότης καὶ καλλονή.

Ὁ λόγος τῆς ἀντιθέσεως ταύτης δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοηθῇ. Τὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου, ὅσον καὶ ἂν μᾶς φαίνωνται λεπτὰ καὶ τέλεια, ὑπὸ λεπτομερῆ ἔρευναν εἶναι γεμᾶτα ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις, διότι καὶ ὁ δημιουργός των, ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀτελὴς εἶναι καὶ ἐλλιπής. Τὰ ὄντα ὅμως τῆς Φύσεως, ὡς ἔργα τοῦ Παντοδυνάμου, Πανσόφου καὶ τελειοτάτου Ὄντος, τοῦ Θεοῦ, εἶναι τέλεια καὶ ἀσυλλήπτως λεπτά, μὴ ὑποκείμενα εἰς ἔρευναν.

Ἡ ἀντίθεσις ἥτις παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν τεχνικῶν ἔργων παρατηρεῖται καὶ μεταξὺ τῶν πνευματικῶν ἔργων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ τελειότατον ἀνθρώπινον βιβλίον, ἐξ ὅσων ἔχουν ἀπ' ἀρχῆς ἐκδοθῇ, καθ' ὅσον ὑφίσταται λεπτομερῆ ἔρευναν, κατὰ τοσοῦτον παρουσιάζει ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις καὶ ἐξαντλεῖται ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἔρευνα.

Τὸ βιβλίον ὅμως τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἁγία Γραφή, παρουσιάζει τὰς αὐτὰς ἰδιότητας, ἅς καὶ τὰ λοιπὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Ὅσον βαθύτερον εἰσδύει τις εἰς αὐτὴν καὶ ὅσον ἀκριβέστερον λεπτολογεῖ αὐτήν, τόσον ἀνακαλύπτει ἐν αὐτῇ νέα βάθη σοφίας καὶ νέους θησαυροὺς ἀληθείας, οἱ ὁποῖοι ἀναμένουν νέους μελετητάς.

Χιλιάδες καὶ μυριάδες ὑπῆρξαν οἱ ἰσχυροτάτου νοῦ, θαυμασίας διορατικότητος καὶ εὐρυτάτης μαθήσεως ἄνδρες, οἵτινες ἀπὸ 30 αἰώνων μελετοῦν τὴν Ἁγίαν Γραφὴν καὶ γράφουν ὑπὲρ ἢ κατ' αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαντλήσουν Αὐτήν.

Ἡ Ἁγία Γραφὴ εἶναι ἀνυπέρβλητος. Εἶναι τὸ ἀρχαιότατον πνευματικὸν μνημεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώρισε γῆρας, ἀλλὰ διατηρεῖ ἐπὶ χιλιετηρίδας τὸ σφρῖγος τῆς νεότητος. Εἶναι εἰς πᾶσαν ἐποχὴν τὸ πλέον συγχρονισμένον βιβλίον, τὸ ὁποῖον προσαρμόζεται εἰς πάντα λαόν, εἰς πᾶσαν πνευματικὴν κατάστασιν, εἰς πᾶσαν τάξιν, εἰς πᾶσαν ἡλικίαν.

Ἡ ἰδιότης αὕτη τῆς ὑπεροχῆς καὶ τῆς τελειότητος, τὴν ὁποίαν ἔχουν κοινὴν ἥ τε Ἁγία Γραφὴ καὶ τὰ φυσικὰ ὄντα, μαρτυρεῖ μεγαλοφωνότατα, ὅτι καὶ ταῦτα καὶ Ἐκείνη εἶναι ἔργα τοῦ αὐτοῦ Πανσόφου καὶ Παναγάθου Θεοῦ.

ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ:

Ὑπάρχει στὸν κόσμο μεγαλείτερη ἀγάπη ἀπὸ τὴ μητρική; Ἡ μητέρα καὶ προτοῦ γεννηθῇ τὸ παιδί της, κι' ὕστερα, κι' ὅταν εἶναι μικρὸ ἀλλὰ κι' ὅταν μεγαλώσῃ, δὲν παύει νὰ ἐργάζεται γι' αὐτό. Ἡ ζωή της δὲν εἶναι παρὰ σειρὰ ἀτέλειωτη ἀπὸ θυσίες. Πόσα ὄνειρα δὲν πλάττει! ἀλλὰ καὶ πόσους κόπους καὶ φροντίδες δὲν καταβάλλει γιὰ τὸ παιδί της! Γιὰ τὴ μητέρα εἶναι τὸ ἱερώτερο καὶ τὸ γλυκύτερο ποὺ μπορεῖ νὰ τῆς δώσῃ ἡ ζωή.

Μὲ τὴν ἀγάπη τῆς μητέρας μόνο ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο μπορεῖ νὰ συγκριθῇ. Γι' αὐτὸν ἔγινε ἄνθρωπος καὶ δὲν δίστασε καὶ τὴ ζωή Του νὰ θυσιάσῃ μὲ τὸ μαρτυρικώτερο θάνατο, γιὰ τὴ σωτηρία του. Ὁ δὲ σταυρός του γίνεται περισσότερο ὀδυνηρὸς ὅταν ἡ θυσία Του συναντᾷ τὴν ἀνθρωπίνη ἀγνωμοσύνη καὶ ἀχαριστία.

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ὁμογενεῖς ἡ ἀγάπη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἶναι ἀκόμη μεγαλειτέρα, ἐξαιρετική. Κάθε μέρα χιλιάδες κόσμος τὸν περικυκλώνει καὶ μόνον ὅταν ὁ Φίλιππος ὠδήγησε κοντά του μερικοὺς Ἕλληνας ποὺ ἤθελαν νὰ Τὸν γνωρίσουν, ἐξεδήλωσε τὴν ἰδιαιτέρα εὐχαρίστησί Του, ὥστε νὰ πῇ: «νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου». Τόση ἦτο ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις ποὺ εἶχε γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος.

Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ θέσι μας στὴ θεία Ἀγάπη δημιουργεῖ καὶ ἐξαιρετικὰς ὑποχρεώσεις· ἆρά γε ἔχομε ὅλοι μας αὐτὴ τὴ συναίσθησι; προσπαθοῦμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε μὲ τὴν ἴδια προθυμία ποὺ δείχνουμε γιὰ νὰ ἀνταποδώσουμε τὴν ἀγάπη τῆς μητέρας μας; Θὰ τὸ κάναμε μόνο ἂν εἴχαμε τὴν εὐγενῆ φιλοδοξία νὰ γίνουμε ἀπόστολοι τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας, τὸ φῶς τοῦ κόσμου τὸ ἅλας τῆς γῆς.

Στὴν ἱστορία βλέπουμε μεγάλους φιλοσόφους, ἐπιστήμονας, διανοουμένους, τοὺς μεγαλειτέρους Διδασκάλους καὶ Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας νὰ μεταλαμπαδεύουν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας σ' ὅλο τὸν κόσμο...Τάχα δὲν θὰ μπορούσαμε καὶ μεῖς νὰ τοὺς μιμηθοῦμε καὶ ὅπου γῆς καὶ ἂν βρεθοῦμε νὰ μεταδώσουμε καὶ σ' ἄλλους ὅ,τι μποροῦμε νὰ ἀποκτήσουμε μὲ τὴν ἐντατικὴ προσπάθεια καὶ μελέτη τῶν θησαυρισμάτων τῶν προγόνων μας.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΑΣ

Πρωθ. Μ. Κεδ.

Η ΣΥΝΕΓΕΡΣΙΣ

Ἡ ἀνθρωπότης ἔσταινεν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας, βαρὺς κλοιὸς περιέσφιγγε τὸν λαιμὸν αὐτῆς καὶ αἱ ὀγκώδεις πέδαι, αἵτινες συνεκρούοντο εἰς τοὺς πόδας της περιώριζον τὴν ἐπέκτασιν τῶν βημάτων της. Ἦτο χαμαιπετής, ἀποβαλοῦσα ὅλα τὰ ὡραῖα ἰδανικά, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ στολίσωσι μίαν διάνοιαν καὶ ἀρνηθεῖσα κάθε Θρησκείαν, ἥτις ἠδύνατο νὰ τὴν καθοδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς. Ἦτο νεκρά, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον (Ἐφεσ. Β΄. 4-10)., καὶ ὡς τοιαύτη ἦτο ἀδύνατον ν' ἀναζήσῃ ἀφ' ἑαυτῆς, ἦτο ἀδύνατον ν' ἀρθῇ ἐπὶ τῶν ποδῶν της, νὰ ἐγείρῃ τὴν κεφαλὴν καὶ ν' ἀνανήψῃ, ἔτι δὲ περισσότερον, οὐδεὶς ἐτόλμα ν' ἀναμείνῃ παρ' αὐτῆς ἔργα ὑγιᾶ, ἔργα μὲ βάσιν μὲν τὴν ἀρετήν, τὴν εὐεργεσίαν δέ, ὡς κατεύθυνσιν. Ἐν τούτοις, ἀπὸ τὸ τεθνεὸς ἐκεῖνο σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀπέμενεν ἠθικὴ δύναμις, εἴδομεν ν' ἀνατέλλῃ τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως, εἴδομεν ν' ἀναγεννᾶται εἰς φοῖνιξ καὶ μία νέα ζύμη, προωρισμένη νὰ μεταδώσῃ τὴν θρεπτικήν της δύναμιν, νὰ σχηματίζηται πανταχοῦ. Καὶ ἐγεννήθη ἡ Νέα Κοινωνία.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο μοναδικὸν ἐν τῇ ροῇ τῶν αἰώνων, εἶνε βεβαίως ἀποτέλεσμα τόσον τῆς ἐξωτερικῆς ἐνισχύσεως τῆς Θείας Προνοίας, ὅσον καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐνδομύχου δυνάμεως, ἥτις ὑποβόσκουσα ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ, ἀνέθορε διὰ τῆς Πίστεως. Ὁ Σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος ἐνεκρώθη δι' αὐτήν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἀνέστησεν αὐτὸν καὶ μετ' αὐτοῦ ἀνεστήθη ἡ ταλαίπωρος καὶ πολυπαθὴς ἀνθρωπότης. Ἰδοὺ τὸ θαῦμα τῆς συνεγέρσεως· θαῦμα τὸ ὁποῖον ἔσωσε μὲν τοὺς ἀκολουθήσαντας, χρησιμεύει δὲ πάντοτε ὡς ἀπόδειξις τοῦ ἐνθέου ζήλου. Τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ψυχὴ ἑκάστου ἐξ ἡμῶν ἀποτελεῖ ἕνα κόσμον ὁλόκληρον, μίαν ἀπέραντον κοινωνίαν, μίαν ἀνθρωπότητα. Καὶ εἰς αὐτὴν πολλάκις παρατηροῦνται δειναὶ καταπτώσεις, κλονισμοί, ταπεινώσεις, ἐξουθενώσεις.

Ἂς μὴ ἀπελπιζώμεθα. Οὐδὲν εἶναι ἀδύνατον πρὸ τῆς θελήσεως, πρὸ τῆς πίστεως. Τὸ θαῦμα τῆς συνεργέσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἐπαναλαμβάνεται σχεδὸν καθ' ἑκάστην, ἀρκεῖ νὰ θελήσωμεν ν' ἀναστήσωμεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, τὰς ὁποίαν ἐνεκρώσαμεν καὶ βαθύτατα ἐθάψαμεν. Πίστις, πεποίθησις, ἐγκαρτέρησις, αὐτοθυσία· αὗται εἶναι οἱ ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι θὰ κηρύξωσιν εἰς τὸν κόσμον τὴν Ἀνάστασιν. Ἂς βαδίσωμεν, ὅθεν πρὸς συνάντησιν τῶν ἀγγέλων τούτων· ἀλλ' ἂς βαδίσωμεν πάντοτε, κατὰ τὸν Παῦλον (Ἐφεσ. Δ΄ 1-7), ἀξίως τῆς κλήσεως, ἧς ἐκλήθημεν.

ΑΞΙΩΣ ΤΗΣ ΚΛΗΣΕΩΣ

Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα, ἀγαπητοί, τί ἐννοεῖ διὰ τῆς φράσεως ταύτης ὁ Μ. Παῦλος καὶ τί συνεπάγεται ἡ ἰδέα αὕτη. Εἶνε ἄρά γε ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ παρακέλευσμα τοῦτο ὄχι μόνον δὲν ἔπαυσε νὰ ἔχῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἀρχαίαν δόξαν καὶ ἀξίαν, ἀλλ' ὅτι καὶ ὡς τηλαυγὴς ἀστὴρ πρέπει, ὅπως πάντοτε νὰ καθοδηγῇ τὰ βήματά μας καὶ κανονίζῃ τὸν βίον μας ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἀξίους τῆς κλήσεως μᾶς θέλει ὁ Παῦλος, ὁ Μέγας τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος, ἀλλὰ ἀξίους τῆς κλήσεως μᾶς ἐννοοῦν οἱ περὶ ἡμᾶς, οἱ σύγχρονοι, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἀξίους τῆς κλήσεως θὰ μᾶς κρίνωσιν αἱ μέλλουσαι γενεαί. Διὰ τοῦτο ἕκαστον διάβημα ἡμῶν, ἀκόμη δὲ ἑκάστην ἡμῶν σκέψιν καὶ πρᾶξιν πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν σχεδὸν μικροσκοπικῶς κατὰ πόσον αὕτη συντελεῖ εἰς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐκλήθημεν νὰ ἐπιτελέσωμεν, καὶ κατὰ πόσον εἴμεθα ἄξιοι τῆς κλήσεως ταύτης πράττοντες, ἢ μὴ πράττοντές τι.

Εἶνε παρατηρημένον, ὅτι πολλάκις τὰς σκέψεις μας, τὰ διαβήματά μας, διευθύνουσι τὰ πάθη καὶ αἱ ἀνθρώπιναι ἀδυναμίαι, οὐδεμίαν δὲ δέχονται καὶ λαμβάνουσιν ἐπίδρασιν ἐκ τῆς διανοίας, ἥτις εὑρίσκεται τεθολωμένη ὑπ' αὐτῶν. Ἀλλ' ὅσον περισσότερον συμβαίνει τὸ τοιοῦτον, τόσον καὶ συχνότερον ἐκτροχιαζόμεθα ἐκ τῆς ὀρθῆς ἀγωγῆς καὶ τοσούτῳ μᾶλλον κινδυνεύομεν νὰ περιπέσωμεν εἰς σφάλματα, τὰ ὁποῖα τὰ δάκρυα καὶ μόνα δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν ν' ἀπαλείψωσιν.

Ἀλλ' ἡ διάνοια διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ οὐχὶ εὐχερὲς τόσον, ὅσον ἴσως δυνάμεθα νὰ τὸ φαντασθῶμεν, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν φωτεινήν της θέλησιν τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν τὰ πάντα θολοῦνται γύρω, πρέπει νὰ ἔχῃ ἤδη ἐνισχυθῇ καταλλήλως διὰ τῆς γνώσεως καὶ τῆς πεποιθήσεως, πρέπει νὰ ἔχῃ ἀποκαθαρθῇ ἀπὸ ὅλας τὰς στρέβλας, μὲ τὰς ὁποίας ὁ ἐκφυλισμὸς τὴν περιβάλλει καὶ τότε, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ὡραῖόν της ἔργον. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἓν χρειάζεται: Ἡ κατανόησις ἀκριβῶς τῆς κλήσεως.

Ἀπαιτεῖται νὰ καταμάθωμεν καὶ νὰ πιστεύωμεν τὸ τί ἐκλήθημεν ἐδῶ νὰ δημιουργήσωμεν καὶ τί νὰ παραδώσωμεν εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς, ἔπειτα δέ, νὰ ἐφαρμόσωμεν εἰς τὸν βίον μας ἕν θαυμασίως εὐεργετικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὁ Θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς καθορίζει εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν του (κεφ. Ε΄ 8-19), λέγων: «Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε...» Πρὶν ἢ διακόψωμεν τὴν ὁμιλίαν ἡμῶν ταύτην σήμερον, ἂς δώσωμεν μικράν τινα καὶ περιληπτικὴν ἐπεξήγησιν εἰς τὴν φράσιν: «Μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε».

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ

Ἡ Θρησκεία μας, Θρησκεία ἀγνότητος καὶ ἀληθείας, ὄχι μόνον δὲν ἐπιτρέπει συμμετοχὴν τῶν πιστῶν της εἰς τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλει εἰς αὐτούς, ὅπως ἐλέγχωσιν αὐτὰ δημοσίᾳ καὶ μετὰ παρρησίας, κηρύττουσα τοῦτο ὡς καθῆκον, τόσον ἀπέναντι τῶν σφαλλόντων, ὅσον ἀπέναντι ἑαυτῶν καὶ τῆς κοινωνίας. Ὁ ἔλεγχος ὅθεν, ὡς ὁρίζεται, εἶνε ἓν μέσον θαυμασίως ἐξαγνιστικόν, ἓν καθῆκον ἐπιβαλλόμενον. Καθὼς δὲ καλούμεθα νὰ ἐπιδοκιμάζωμεν καὶ ἐπικροτῶμεν πᾶσαν καλὴν καὶ εὐγενῆ πρᾶξιν, πᾶν διανόημα, πᾶν διάβημα, ὅταν τοῦτο συνάδῃ πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ λόγου, τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς, τοιουτοτρόπως ὑποχρεούμεθα, ὅπως στεντορίως καὶ εὐθαρσῶς ψέξωμεν, ὅπου δήποτε ἠθέλομεν παρατηρήσει, τὸν δόλον, τὴν ἀνηθικότητα, τὰ σκότεια ἔργα. Μὴ πράττοντες τὸ πρῶτον, φαινόμεθα μοχθηροὶ καὶ ζηλότυποι· ἀποφεύγοντες ὅμως τὸ δεύτερον, κρινόμεθα συνένοχοι εἰς τὸ ἁμάρτημα.

Ἀλλ' ὁ ἔλεγχος, διὰ νὰ ἔχῃ ὅλην τὴν Εὐαγγελικήν αὐτοῦ ἀξίαν, πρέπει νὰ εἶναι ἁγνὸς τὴν προέλευσιν καὶ ἁγνὸς

ΑΙ ΒΕΡΜΟΥΔΑΙ — Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ.

(Συνέχεια ἐκ το προηγουμένου καὶ τέλος)

Αἱ Βερμοῦδαι νῆσοι, αἱ σημαντικώτεραι ἐξ αὐτῶν τοὐλάχιστον, συνδέονται ἀναμεταξύ των διὰ μικρῶν γεφυρῶν, ὑπενθυμίζουσαι κατὰ τοῦτο τὴν Βενετίαν τῆς Ἰταλίας. Εἶναι ὁ μοναδικὸς τόπος εἰς ὅλον ἴσως τὸν κόσμον ὅπου ἡ χρῆσις αὐτοκινήτων δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως προανέφερον ἤδη. Οἱ δρόμοι εἶναι ἀσφαλέστατοι, καθαροὶ καὶ ἥσυχοι. Οἱ κάτοικοι, ἀκόμη καὶ οἱ ξένοι εὐνοοῦν τὴν ἀπουσίαν αὐτοκινήτων. Εἰς ἐρωτηματολόγιον ὑποβληθὲν εἰς 475 ἐνοίκους ἑνὸς ξενοδοχείου τελευταίως περὶ τοῦ ἐὰν θὰ προὐτίμων αὐτοκίνητα ἐν Βερμούδᾳ οἱ 474 ἀπήντησαν ἀρνητικῶς.

Αἱ ἅμαξαι ὁδηγοῦνται ἀπὸ ἐντοπίους ἁμαξηλάτας ἐξαιρετικῶς περιπαιητικούς. Εἶνε γνῶσται ὅλων τῶν ἱστορικῶν σημείων τοῦ τόπου καὶ ὅταν ἐνοικιάζῃ κανεὶς μίαν ἅμαξαν εἶνε ὡσὰν νὰ ἐνοικιάζῃ μετ' αὐτῆς χωρὶς ἐπιπρόσθετον δαπάνην καὶ ἕνα καλὸν ὁδηγόν.

Λόγῳ τῆς ἀπολύτου ἡσυχίας τῶν νήσων αὐτῶν πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ διανοούμενοι κατέφυγον εἰς αὐτὰς διὰ νὰ μελετήσουν καὶ νὰ γράψουν. Μέχρι σήμερον διασώζεται ἀκόμη ἐν γραφικῇ τοποθεσίᾳ ἡ οἰκία ὅπου ὁ μέγας Ἰρλανδὸς ποιητὴς Θωμᾶς Μοὺρ ἔγραψε τὰ καλύτερα τῶν ἔργων του ζήσας ἐν Βερμούδᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1805.

Ἐξ Ἀμερικῆς πρὸ παντὸς πολλοὶ εἶναι οἱ ζητοῦντες καὶ λαμβάνοντες ἐμπνεύσεις ἀπὸ τὰ ὡραῖα τοπία τῆς ὡραίας νήσου. Καλλιτέχναι, ποιηταί, ζωγράφοι, Κληρικοὶ συρρέουν ἐκεῖ διὰ νὰ περάσουν ὀλίγας, εὐχαρίστους, ἡσύχους ἡμέρας. Ἄνω τῶν δύο χιλιάδων ἠθοποιοὶ καὶ καλλιτέχναι ἐπέρασαν εἰς Βερμούδας κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος 1938 χωρὶς νὰ ὑπολογισθοῦν οἱ ἄλλοι διανοούμενοι ἄλλων κλάδων καὶ ἐπιστημῶν.

Ὅλα σχεδὸν τὰ θρησκευτικὰ δόγματα ἀντιπροσωπεύονται ἐν Βερμούδᾳ. Δώδεκα Ναοὶ ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐπισκοπιανὴν Ἐκκλησίαν γνωστὴν καὶ ὡς Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν (CHURCH OF ENGLAND), δύο εἰς τὸ Πρεσβυτεριανὸν δόγμα, δέκα εἰς τὸ Μεθοδιστικόν, τέσσαρες εἰς τὸ Καθολικὸν Δόγμα, ἕνας εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἐπιστήμην καὶ ἑπτὰ εἰς τὴν λεγομένην Ἀφρικανικὴν Μεθοδιστικὴν Ἐπισκοπικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ Θρησκευτικὴ ζωὴ εἶναι ἐξαιρετικῶς ἀνεπτυγμένη. Καὶ τοῦτο βλέπει κανεὶς ἀπὸ τὸ εὐχάριστον γεγονὸς ὅτι αἱ κλοπαί, οἱ φόνοι, αἱ «ὑποκοσμικαὶ» πράξεις, αἱ παιδοκλοπαί, αἱ φιλονεικίαι εἶναι τελείως ἄγνωστα εἰς τὰ ὡραῖα αὐτὰ νησιά. Πολὺ σπανίως θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας τοῦ τόπου κακούργημά τι. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ φυλακαὶ τῆς νήσου κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη δὲν εἶχον οὐδὲ ἕνα τρόφιμον διὰ σοβαροὺς λόγους καὶ ἐπὶ πολὺ διάστημα. Αἱ περιπέτειαι, τὰ ἀτυχήματα ἄλλων χωρῶν, ὁ φασισμός, ὁ κομμουνισμὸς εἶνε ἄγνωστα εἰς Βερμούδαν.

Ἡ ζωὴ κυλᾷ ἤρεμα εἰς τὰς Βερμούδας. Ἐκεῖνο ποὺ βλέπει κανεὶς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὴν βίαν, τὸ τρέξιμον, τὴν σοβαροφάνειαν, τὴν διαρκῆ ἀπασχόλησιν, τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ παντοτεινὸν τρέξιμον τόσον τῶν ἐργαζομένων ὅσον καὶ τῶν μὴ ἐργαζομένων, εἶνε τελείως ἄγνωστον εἰς τὰς Βερμούδας νήσους. Ἡ λέξις «ἀπεργία» εἶνε ἄγνωστος ἐδῶ κάτω, ἡ δὲ πτωχὴ τάξις — διότι καὶ ἐδῶ ὑπάρχουν πτωχοί—δὲν φαίνεται νὰ φθονῇ τὴν τάξιν τῶν πλουσίων ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἄλλως τε καὶ συντηροῦνται τὰ νησιὰ αὐτὰ κατὰ 75 ο)ο. Ὡς ἐκ τούτου οὐδεμία στάσις παρετηρήθη μέχρι σήμερον ἐν Βερμούδᾳ.

Μία «οἰκοκυρευμένη» ζωὴ φαίνεται παντοῦ. Κάθε οἰκία εἶνε μοναχική, καὶ ὁ πτωχότερος δὲ ἀκόμη ἔχει τὴν κατοικίαν του μὲ ὡραῖον κῆπον πάντοτε ἀνθοῦντα καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τοὺς μῆνας Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον καίτοι καὶ κατὰ τοὺς ἄλλους δέκα μῆνας τοῦ ἔτους ἡ βλάστησις εἶνε πλουσιωτάτη, ὁ καιρὸς εὐκραέστατος καὶ ἡ θερμοκρασία τακτική, οὐδέποτε κάτω τῶν 50 καὶ οὐδέποτε ἄνω τῶν 80 βαθμῶν.

Ἡ φορολογία γενικῶς εἶνε ἐλαχίστη. Δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ φόροι εἰσοδήματος, φόροι κληρονομίας, φόροι δωρεᾶς, φόροι προσωπικοί, φόροι κεφαλαίου, φόροι κορπορεσίου, φόροι πωλήσεως, φόροι διάφοροι ὅπως γίνεται ἀλλαχοῦ. Μόνον οἱ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἄνω τῶν 1000 δολλαρίων πληρώνουν 2.50 ἐπὶ ἑκάστης χιλιάδος. Ἡ Βερμοῦδα δὲν εἶνε Δημοκρατία. Μόνον 11 ο)ο ψηφίζουν, ἄρρενες. Οἱ λοιποὶ δέχονται καὶ σέβονται τὸ σύστημα τοῦτο, διότι γνωρίζουν ἐκ πείρας ὅτι εὐδοκιμεῖ τοῦτο θαυμασίως μέχρι σήμερον. Εἰς τὴν Βουλὴν ἕκαστος ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ ἀντιπροσωπεύει 900 περίπου πολίτας.

Χίλια τετρακόσια περίπου εἴδη ἀνθέων καὶ δένδρων περιέργων ὑπάρχουν ἐν Βερμούδᾳ, τὸ ἓν ὡραιότερον τοῦ ἄλλου. Ἕν ἐκ τῶν περιέργων δενδρυλλίων της εἶνε καὶ τὸ λεγόμενον «MATCH-ME-IF-YOU-CAN» τοῦ ὁποίου δὲν εὑρίσκει κανεὶς ποτὲ δύο φύλλα ὅμοια. Τὸ ἔδαφός της εἶνε γόνιμον εἰς δένδρα καὶ εἰς ἄνθη. Πτηνὰ ἄξια λόγου ἐν Βερμούδᾳ δὲν ὑπάρχουν λόγῳ ἴσως τῆς μικρότητος τῶν νήσων.

Ἐπίσης τὰ περιεργότερα εἴδη ψαριῶν ἀναπτύσσονται ἐν Βερμούδᾳ. Μία ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα ἰχθυολογικὴ Συλλογὴ ὑπάρχει ἐδῶ τὴν ὁποίαν κάθε ἐπισκέπτης ὀφείλει νὰ ἐπισκεφθῇ διὰ νὰ θαυμάσῃ καὶ εἰς τοῦτο τὴν πανσοφίαν τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ μας. Μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδῶν ὑπάρχει καὶ ἕν εἶδος ψαριοῦ, τὸ ὁποῖον ἔχει τέσσαρα μάτια! Ἐπίσης ἀρκετὰ ὡραίαν συλλογὴν ψαριῶν βλέπει κανεὶς εἰς τὴν λεγομένην «ὀπὴν Διαβόλου» (DEVIL'S HOLE). Ἐκεῖ, εἰς τὴν λιμνούλαν ἐκείνην, εἰσέρχονται ἀπὸ μιὰν μικρὰν σχισμάδα, μικρὰ ψάρια ἀπὸ τὸν ὠκεανὸν καὶ κατόπιν, ὅταν μεγαλώσουν, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔβγουν. Ὑ-

---

τὸν σκοπόν. Ὅταν πηγάζῃ ἀπὸ τὸ μῖσος καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὴν εὐγενῆ ἀρχὴν τῆς βελτιώσεως, ὅταν ταυτίζηται μὲ τὴν ἐκδίκησιν καὶ θίγῃ τὰ ἄτομα καὶ οὐχὶ τὰς πράξεις, τότε κατέρχεται τοῦ ὑψηλοῦ του στηλοβάτου καὶ χάνει ὅλην τὴν ἐξαγνιστικήν του ἀξίαν. Γίνεται ὅπλον προσωπικῶν παθῶν, οὐχὶ δὲ καυτήριον καὶ ἰατήριον πυορροούσης πληγῆς. Ὡσαύτως καὶ ὅταν ἐκπέμπεται ἀπὸ συνειδήσεως βεβαρημένης, ἀπὸ φόρτον ἀνομιῶν, ὅταν ὁ ἐλέγχων δὲν ἵσταται εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιβολῆς, πάλιν χάνει τὸν σκοπόν του καὶ καθίσταται ἄχρηστος ἢ ἐπιβλαβής. Ο ΕΛΕΓΧΟΣ εἶνε καθῆκον ὅλων, ἀλλὰ τότε θὰ εἶναι ἁγνός, ὅταν θὰ ἀρχίσῃ παρ' ἡμῶν καὶ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν.

πάρχουν περίπου 296 εἴδη ψαριῶν εἰς τὰ κατάγιαλα τῆς Βερμούδας.

Δύο θαυμάσια τῆς Δημιουργίας ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ἐπισκεφθῇ κανεὶς εὑρισκόμενος εἰς τὰς Βερμούδας νήσους. Καὶ τῶν δύο τούτων θὰ διατηρήσῃ παντοτεινὴν εὐχάριστον ἀνάμνησιν, διότι καὶ τὰ δύο εἶναι πράγματα τὰ ὁποῖα δυσκολώτατα βλέπει κανεὶς εἰς ἄλλο μέρος τῆς ὑφηλίου. Περὶ αὐτῶν ἔχουν ἐκφρασθῇ καὶ ἐκφράζονται ἐνθουσιωδέστατα ὅλοι ὅσοι ἐπεσκέφθησαν τὰς νήσους αὐτὰς ποὺ τόσον ὑπενθυμίζουν τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος μας.

Τὸ ἕν εἶνε τὰ λεγόμενα κρυσταλλοσπήλαια (CRYSTAL CAVES) εἶναι σπήλαια 120-150 πόδια ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς εἰς τὰ ὁποῖα κατέρχεται κανεὶς διὰ κατωφεροῦς εἰσόδου. Τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικρύσῃ ἐπὶ τῇ καθόδῳ του θὰ τῷ εἶνε ἀλησμόνητον· ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν εἰς τὰ κάτω τῆς γῆς σπήλαια αὐτὰ ἔχουν σὺν τῷ χρόνῳ μόνα των σχηματισθῇ κρύσταλλα φυσικὰ διαφόρου σχήματος καὶ μεγέθους ἄνωθεν λίμνης. Λέγουν ὅτι ἀπαιτοῦνται ἑκατὸν ἔτη διὰ νὰ σχηματισθῇ μία τετραγωνικὴ ἴντσα. Καὶ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν αὐτὸν θὰ ἀπητήθησαν πολλαὶ χιλιάδες ἐτῶν διὰ νὰ γίνουν οἱ φυσικοὶ ἐκεῖνοι σχηματισμοὶ τῶν κρυσταλλοσπηλαίων μὲ τοὺς παντοτεινοὺς σταλακτίτας.

Τὸ ἄλλο ἐξαιρετικῶς θαυμάσιον μεγαλεῖον εἶνε οἱ «θαλάσσιοι κῆποι ἢ «κοράλινοι ὕφαλοι» τῆς Βερμούδας. Καταπλήσσεται κυριολεκτικῶς ὁ ἐπισκέπτης πρὸ τοῦ φαινομένου. Ταχύπλουν ἀτμόπλοιον παραλαμβάνει εἰς ὡρισμένην ἡμέραν τοὺς ἐπιβάτας καὶ μεταφέρει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως Χάμιλτον πρὸς τὸν Ὠκεανὸν εἰς ἀπόστασιν πλέον τῆς ὥρας. Ἐκεῖ ἀγκυροβολεῖ. Ὄπισθεν αὐτοῦ προσδεδεμέναι ἀκολουθοῦν λέμβοι μὲ πάτωμα ὑάλινον (GLASS BOTTOM BOATS). Εἰς αὐτὰς μεταβιβάζονται ὅλοι οἱ ἐπιβάται τοῦ ἀτμοπλοίου.

Οἱ κωπηλάται ναῦται μεταφέρουν τὰς λέμβους αὐτὰς εἰς μικρὰν ἐκεῖθεν ἀπόστασιν ὅπου τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶνε 5-10 ποδῶν. Καὶ τότε διὰ μέσου τοῦ διαφανοῦς ὑαλίνου πατώματος τῆς λέμβου βλέπει κανεὶς εἰς διαφόρους σχηματισμοὺς διαφόρων χρωμάτων κοράλια, κοραλιογενεῖς πέτρας, σπόγγους, διάφορα ψάρια καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη τῆς Φύσεως. Μένει πραγματικῶς κατάπληκτος ὁ ἐπισκέπτης ἀπὸ τοὺς περιφήμους ἐκείνους θαλασσίους κήπους τῆς Βερμούδας οἱ ὁποῖοι ἐκτείνονται ἔξω τῶν παραλίων της ὡς ἕν ἐπὶ πλέον τεκμήριον τῆς θείας Παντοδυναμίας.

Αἱ Βερμοῦδαι εἶνε νῆσοι περιηγητισμοῦ. Ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοὺς περιηγητὰς καὶ πρὸ παντὸς τοὺς Ἀμερικανοὺς περιηγητάς. Δὲν παράγουν τίποτε ἐκτὸς ὀλίγων βανανῶν, ὀλίγων πατατῶν καὶ τῶν περιφήμων κρομμύων, τῶν γνωστῶν ὡς «BERMUDA ONIONS». Ἐπίσης ἔχει μερικὰς ἀκόμη μικρὰς «κέδρους» ἀπὸ τὰς ὁποίας γίνονται διάφορα εἴδη ἐνθυμίων. Οὔτε καὶ ἔχει ἐργοστάσια ἐκτὸς δύο μικρῶν ἐργοστασίων μυρωδιᾶς. Ὡς ἐκ τούτου ὅλα τὰ εἴδη, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τροφίμων, εἰσάγονται εἰς Βερμούδας ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἀπὸ τὸν Καναδᾶν καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, φορολογούμενα.

Δι' αὐτὸ ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰς Βερμούδας νήσους ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὅτι ὁ βίος ἐδῶ εἶνε δαπανηρὸς καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ περάσῃ ὅπως-ὅπως. Μία ἁπλῆ σαλάτα ἔχει 40 σέντς καὶ ἕνας ἁπλοῦς καφὲς 15 ἕως 20 σέντς.

Ἐν Βερμούδᾳ τῇ 28ῃ Αὐγούστου 1939

Γ. Δ.

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς, κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν Σεπτεμβρίου, ἑορτὴν τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης, πανηγυρίζοντος τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Συνδέσμου τῶν Κυθηρίων, ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν ταύτην λειτουργίαν παρευρέθησαν πολλοὶ ὁμογενεῖς φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι ἐξ ἀφορμῆς καὶ τῆς νέας περιόδου τῶν σπουδῶν των δεχθέντες τὰς εὐλογίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας.

—Ἐπεσκέφθη τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Ἐξοχώτατος κ. Ν. Λέλης, Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

—Εἰς τὴν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Περιπτέρῳ τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τῆς Ν. Ὑόρκης ἐπιτυχῶς διοργανωθεῖσαν Διάλεξιν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου παρευρέθη ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς.

—Ἐπιστρέψας ἐξ Ἑλλάδος ὅπου εἶχε μεταβῇ πρὸ τριῶν μηνῶν συνοδεύων ὡς συναρχηγὸς τοὺς ἐκδρομεῖς τῆς Γ'κάπα, ἐπεσκέφθη τὸν Σεβασμιώτατον ὁ κ. Ἡρακλῆς Παμανώλης, ἐπιθεωρητὴς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Κατὰ τὴν εἰς τὰς Κοινωνικὰς αἰθούσας τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ν. Ὑόρκης τὴν 26ην Σεπτεμβρίου ὀργανωθεῖσαν δεξίωσιν ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Εὐεργέτιδος τῆς Αἰγύπτου ἐριτίμου κ. Σπετσεροπούλου καθ' ἣν ὡμίλησε καὶ ἡ ἰδία, παρευρέθη ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος.

—Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς προέστη τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς ἀειμνήστου Μεγάλης τῆς Κοινωνίας ἐργατρίας καὶ «Μητρὸς τῆς Φιλανθρωπίας» Ἀμαλίας Φεραμόσκα τὴν 18ην Σεπτεμβρίου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος Νέας Ὑόρκης.

—Ἐπεσκέφθησαν τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, οἱ Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς Κωνστ. Γιαβανόπουλος, Ι. Ἀσλανίδης, Σ. Καραπιπέρης, Τιμ. Παντελάκος, Φ. Σαλτῆς, Πολ. Φινφίνης, Βασ. Μιχαλόπουλος.

Διωρίσθησαν Ἱερατ. Προϊστάμενοι τῆς μὲν Κοινότητος Ρέντικ, Πα., ὁ Ἀρχιμ. Ι. Ἀσλανίδης, τῆς δὲ Κοινότητος Δεμόϊνς, Ια., ὁ Ἀρχιμ. Μελ. Κρονίδης.

—Οἱ κ.κ. Θωμᾶς Προύτσαλης καὶ Ἐμμανουὴλ Τσούκας, Πρόεδρος καὶ Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Εὐαγγελισμοῦ Νάσουα, Ν. Χ., ἐπεσκέφθησαν τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Θεολόγου καὶ Παιδαγωγοῦ κ. Ἀθανασίου Ρίζου.

—Τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐπεσκέφθη ὁ Καρπαθορρῶσος Ἱεράρχης Σεβ. Ἀδὰμ Φιλιππόβσκη.

—Μὲ ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν ἐγένετο τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν Πάμφρετ ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου μας παρισταμένου καὶ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανεώσεως συνδρομῆς ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέρχηται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δύο δολλαρίων δι' ἕν ἔτος, προπληρωμένων.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

	'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων		Κοινότης	Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς
Αὐγ. 20	Γεώργ. Α. Μπαλογιάννης	Martha A. Polawsky	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Ε. Τσουρουνάκης
» 20	Νικόλαος Λ. Τσοπάτας	'Ελένη Α. 'Αλεξοπούλου	New York, N. Y.	'Αρχ. Ε. Τσουρουνάκης
» 24	'Εμμανουὴλ Σ. Λούπης	'Αθηνᾶ Ε. Κοκκινάκη	Detroit, Mich.	Αἰδ. Α. Παπαστεφάνου
» 24	Παναγ. Σ. Σταυρόπουλος	Εὐμορφία Ι. Πανώρα	Jamaica, L. I., N. Y.	Αἰδ. Μιχαὴλ 'Ανδρεάδης
» 25	Χρῆστος Ι. Παρηγόρης	Agnes K. Zorn	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Σ. 'Αγγελίδης
» 26	Λέων Γ. Μακρέτος	'Ελισάβετ Δ. Κοσόλια	Utica, N. Y.	Αἰδ. Π. 'Αναστασίου
» 26	'Απόστ. Ε. Παπαδόπουλος	Lucy Charron	Cleveland, Ohio	'Αρχιμ. Χρυσόγ. Λαυριώτης
» 26	Γεώργιος Ι. Χαβελὲς	'Αννέτα Σ. Κόντου	Milwaukee, Wis.	'Αρχ. Κ. Γκλαβᾶς
» 26	Σταῦρος Ν. Μπαριαχτάρης	'Ανδρονίκη Α. Τσιλιμήγκρα	Providence, R. I.	Αἰδ. Π. Μιχαηλίδης
» 26	Σπυρίδων Δ. Γελαδᾶς	'Ελένη Γ. Χρυσανθοπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Δανιὴλ Γαμβρίλλης
» 26	'Αναστάσ. Κ. Τριανταφύλλου	Dolores J. Butter	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Δανιὴλ Γαμβρίλλης
» 26	Κωνστ. Σ. Καριτιανὸς	Μαρία Ν. Κιλάβου	Chicago, Ill.	Αἰδ Μᾶρκος Πετράκης
» 27	Γεώργ. Δ. 'Αρετάκης	Αἰκατερ. Ε. Παπαδομανάκου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 27	Παναγιώτης Γ. Σπάλας	Αἰκατερίνη Α. Στρατῆ	San Francisco, Cal.	Αἰδ. Γ. Σαρδούνης
» 27	'Αναστάσιος Β. Βασιλειάδης	'Ελένη Π. Σφήκα	Astoria, N. Y.	Αἰδ. Γ. Διοδωρίδης
» 27	Νικόλ. Κ. Γιαννακάκος	Διαμάντω Β. Κουνουπιώτη	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μᾶρκος Πετράκης
» 27	Σιδέρης Δ. Ζαφείρης	Τριφυλλία Μικελοπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Δανιὴλ Γκολέμης
» 27	Γεώργ. Θ. Νιφόρου	Σταυρούλα Ν. Κουτράκου	New York, N. Y.	Αἰδ. Β. Παπανίκας
» 27	Λυκοῦργος Σ. Στραγαλᾶς	'Αγγελικὴ Α. Βενέκου	Newark, N. J.	Αἰδ. Γεώργιος Σπυριδάκης
» 27	'Αναστάσιος Α. Λύμπου	Φωτίκα Φ. Μπαλταθωμᾶ	Chicago, Ill.	Αἰδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
» 27	Λάζαρος Ε. Γκιώσιας	'Ελένη Δ. Πέτρου	St. Louis, Mo.	Αἰδ. Δημήτριος Βαΐνίκος
» 27	Φώτιος Κ. 'Αγγελόπουλος	Βασιλικὴ Ν. Γκαργκάνη	Minot, N. D.	Αἰδ. Γ. Ζαπάντης
» 27	Δημήτριος Χ. Γεωργίου	'Αναστασία Γ. Μπουρνᾶ	Astoria, N. Y.	Αἰδ. Γ. Διοδωρίδης
» 27	Δημήτριος Ν. Γιαννούλης	Παναγ. Α. 'Αλεξανδράκη	Atlanta, Ga.	Αἰδ. Π. Κωνσταντινίδης
» 27	Σπυρίδων Ι. Παντῆς	Κυριακὴ Δ. Μυλωνᾶ	Jamaica, L. I., N. Y.	Αἰδ. Μιχαὴλ 'Ανδρεάδης
» 27	Γ. Α. Παναγιωτόπουλος	Γεωργ. Χ. 'Αποστολάκου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Βασίλ. Μιχαλόπουλος
» 27	Παναγιώτης Ι. Παλαφούτας	Καλλιόπη Γ. Ψαρούλη	Pittsburgh, Pa.	Αἰδ. Δημήτριος Σακελλαρίδης
» 27	Χαράλ. Α. Καλομπράτσος	Εὐθ. Σ. Παναγιωτοπούλου	Chicoppee Falls, Mass.	Αἰδ. Δ. Κουρσάρης
» 27	Μιλτιάδης Ε. Πεόγλου	Εἰρήνη Ν. Κατσέα	Canton, Ohio	Αἰδ. Α. Βρέττας
» 27	Κωνστ. Π. Καράτζαλης	Μαρία Γ. Παπαδοπούλου	Chicago, Ill.,	Αἰδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
» 27	Παναγιώτης Σ. Μένης	Εὐγενία Γ. Σούρπου	Salt Lake City, Utah	Αἰδ. Χαράλ. Τζαβαλᾶς
» 27	Δημήτρ. Σ. Ζαφειρίδης	'Αργυρὼ Ε. Πελεκανδρίτου	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Ε. Τσουρουνάκης
» 27	Μιχαὴλ Ν. Μαΐλης	'Ελισάβετ Φ. Γουαμβέρσιου	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφιλος Καραφίλης
» 30	'Ιωάννης Δ. Κάπηλας	Χρυσοῦλα Κ. Τσουλαμάνη	Columbia, S. C.	Αἰδ. Α. Κωνσταντινίδης
» 31	William G. Baruside	Δήμητρα Α. Κάρρα	Ann Arbor, Mich.	'Αρχιμ. Μιχ. Κοντολέων
Σεπτ. 1	Keneth J. Konant	Mary A. Sneyder	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 2	Alex Fred Padula	Διαμάντω Ν. Χρηστάκου	New York, N. Y.	'Αρχ. Ν. 'Ιωασαφαῖος
» 2	Oliver Wick	Elsie G. Wabey	Seattle, Wash.	Αἰδ. Στέφ. Φουτρίδης
» 3	Γεώργ. Ι. Γιαμουγιάννης	Εἰρήνη Ι. Βλυσίδου	Waterbury, Conn.	Αἰδ. Ι. Μπερσεντὲς
» 3	Γεώργιος Κ. Νταϊφέτης	'Αφροδίτη Γ. Τζαβαρᾶ	Chicago, Ill.	'Αρχ. Α. 'Ιατρίδης
» 3	'Ηλίας Ν. Λιμπερόπτυλος	Μαρία Γ. Παπαδέα	Youngstoyn, Ohio	Αἰδ. Γεω. Σακελλαρίδης
» 3	Νικόλαος Ε. Φωκίου	Εὐγενία Μ. Νικολούδη	Baltimore, Md.	'Αρχ. 'Ιωακεὶμ Παπαχρήστου
» 3	Κωνστ. Α. Ξανθόπουλος	'Αθηνᾶ Ν. Παναγάκου	Jamaica, L. I., N. Y.	Αἰδ. Μιχαὴλ 'Ανδρεάδης
» 3	'Ηρακλῆς Π. Κόπελας	Μαρία Ν. Λαδοπούλου	Peabody, Mass.	Αἰδ. Γ. Οἰκονομίδης
» 3	'Αντώνιος Π. Κατσίκας	Σταυρούλα Φ. Λάλλα	Paterson, N. J.	Αἰδ. Δημ. Στεφανόπουλος
» 3	Stephen D. Angelo	'Αγγελικὴ Α. Βουτσέλα	Paterson, N. J.	Αἰδ. Δημ. Στεφανόπουλος
» 3	Δημήτρ. Σ. Παπασωτηρίου	'Ελένη Γ. Σαρλῆ	Chicago, Ill.	Αἰδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
» 3	Εὐστ. Γ. 'Ανδριτσόπουλος	Χρ. Δ. Τριανταφύλλου	Pawtucket, R. I.	'Αρχιμ. Μοδέστος Σταυρίδης
» 3	'Αναστ. Ν. Μαϊστρέλης	Εὐτέρπη Π. 'Αγγελίνου	Peabody, Mass.	Αἰδ. Γεώργ. Οἰκονομίδης
» 3	'Ιωάννης Π. Δούβρης	'Ελισάβετ Α. Μητροθανάση	Philadelphia, Pa.	Αἰδ. Χρυσόστ. Μουρκίδης
» 3	Γεώργ. Δ. Κοσιάβαλος	Θεοφανία Α. Θανοπούλου	Milwaukee, Wis.	'Αρχιμ. Βενιαμὶν Κόλλιας
» 3	Κωνστ. Γ. Ματὸς	Εὐγενία Γ. 'Αντωνοπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Δανιὴλ Γκολέμης
» 3	'Αριστείδης Ι. Λέκκας	Εὐφροσ. Α. Γκαργκατσούλια	Clinton, Mass.	Αἰδ. Κ. Γεωργιάδης
» 3	Παντελεήμων Σ. Στεφάνου	Βιολέττα Ι. Γιάννη	Worcester, Mass.	Αἰδ. 'Εμμανουὴλ Παπαστεφάνου
» 3	Παναγ. Ν. Τσακωτῆς	Εὐστρατία Π. Βουσβούνη	Worcester, Mass.	Αἰδ. 'Εμμανουὴλ Παπαστεφάνου
» 3	Βασίλ. Δ. Καμπούρης	'Ελένη Ε. Σακελλαροπούλου	Lynn, MasS.	'Αρχ. Χ. 'Αργυρίδης
» 3	Μιχαὴλ Π. Παλαιολόγος	Σοφία Α. Πατρίκα	Lynn Mass.	'Αρχιμ. Χριστ. 'Αργυρίδης
» 3	Χρῆστος Ι. 'Ιακωβίδης	Εὐαγγελία Ν. Μπαραμπούτη	New Brunswick, N. J.	Αἰδ. Κανέλλος Κανελλόπουλος
» 3	Παναγ. Δ. Βαφάκος	Αἰκατερίνη Ν. Μάσσια	Chicago ,Ill.	Αἰδ. Μᾶρκος Πετράκης
» 3	Γεώργ. Χ. Κοπανιτσάνος	Παναγιώτα Τζ. Κάρνα	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. 'Αβέρκ. Δημακόπουλος
» 3	Παν. Ι. Ζανετάκος	Μαρία Α. Μουστακάρου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. 'Ι. Στρογγυλὸς
» 3	Χρῆστος Α. Νάστος	Ναθαλία Π. Παπασεραφεὶμ	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 3	Νικόλαος Σ. Φράγκος	'Ανθοῦλα Σ. Μιμίδου	Newark, N. J.	Αἰδ. Νικ. Παπαδημητρίου
» 3	Κ. Χ. Χριστοδουλάκης	Στ. Χ. Μαστρογιαννοπούλου	Savannah, Ga.	'Αρχιμ. Γεράσ. 'Ηλίας
» 3	Νικόλ. Ε. Κουτσουράκης	Θέκλα Ι. Σωτηράκη	Cannonsburg, Pa.	Αἰδ. Γ. Στεφανῆς
» 3	Γεώργιος Κ. Σοράπας	Μαρία Β. Καλιοντζῆ	Los Angeles, Cal.	'Αρχ. Α. Βαράκλας
» 3	Στέργιος Β. Πέτρου	Ρήνα Α. Κούρτη	Lowell Mass.	Αἰδ. Δημήτριος Σγοῦρος

ΝΕΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

Σχολικα Βιβλια

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεῦχος Α'.—Ἔκδοσις Δευτέρα, ἐπηυξημένη μὲ 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρώμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιούντων τοῦτο Διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Μὲ γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Εἶνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπίτηδες χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσήχθη ἤδη εἰς τὰ πλεῖστα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπηυξημένη καὶ βελτιωμένη, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τὸ ὅλον σελίδας, μὲ 60 καλλιτεχνικὰς πολυχρώμους εἰκόνας, ἐπίτηδες σχεδιασθείσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. —ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρος Β'.— Δευτέρα Ἔκδοσις 1939 Ἐπηυξημένη καὶ Βελτιωμένη. Εἶνε τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωσματάριον διὰ τὰ παιδιά μας. Μὲ γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικήν, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥρας ποὺ ἐξυπνοῦν ἕως τὸ ἑσπέρας—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἑορτάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς συμπεριφορᾶς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἓν βασικὸν δίδαγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἁπλούστατον κείμενον μὲ ὡραῖα μεγάλα γράμματα, ὡραίαν εἰκόνα ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσαν, καὶ εὔκολον ποιηματάκι ἐπὶ τοῦ μαθήματος πρὸς ἀποστήθισιν. Ἡ νέα Ἔκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

"ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ". — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ἀναγνωσματάριον διὰ τὴν Δευτέραν Τάξιν. Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατόπιν τοῦ προκηρυχθέντος Διαγωνισμοῦ. Ἡ ὕλη του γραμμένη εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν ρέουσαν, ἐλήφθη ἀπὸ τὴν οἰκογενειακήν, θρησκευτικὴν καὶ κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἐπλουτίσθη ἐπὶ πλέον μὲ διδακτικοὺς μύθους, εἰς τρόπον ὥστε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ν' ἀποσπᾷ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τοῦ μαθητοῦ. Νέα ἔκδοσις, διορθωθεῖσα συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐξετυπώθη ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ εἶναι δεδεμένον καλλιτεχνικῶς. Τιμᾶται $0.55.

"ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ". — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ἔκδοσις νέα διὰ τὸ Σχολικὸν Ἔτος 1937—1938, διορθωθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὸν προκηρυχθέντα Διαγωνισμόν. Περιλαμβάνει ὕλην ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐπίσης τὰ θέματά του εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴν Κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνος καὶ γενικῶς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον εἶναι πραγματικὰ κατάλληλον διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς γλῶσσαν ρέουσαν δημοτικήν. Ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ δεδεμένον καλλιτεχνικῶς, τιμᾶται $.60.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ'. ΤΑΞΕΩΣ "ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ". — ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΒΑΒΟΥΔΗ.—Τὸ μόνον ἐγκεκριμένον διὰ τὴν Δ'. ἢ Ε'. Τάξιν. Ἀριστεῦσαν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Διδακτ. Βιβλίων καὶ ἐγκριθὲν ὡς τὸ μόνον κατάλληλον Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ'. Τάξεως ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν ἑπταετίαν. Νέα Ἔκδοσις, Γ'., ἐπηυξημένη καὶ βελτιωμένη, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Εἶναι βιβλίον παιδαγωγικῶς διαρρυθμισμένον, περιέχον μεθοδικῶς ὅλην τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ὁριζομένην ὕλην εἰς τὰ Ἑλληνικά, γραμματικὰς καὶ λεκτικὰς ἀσκήσεις, σύντομον Ἱστορίαν, ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν τῆς Ἑλλάδος, μὲ στοιχεῖα γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος, Χάρτην τῆς Ἑλλάδος, λεξιλόγια, θέματα τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, τὰ διατεταγμένα θρησκευτικὰ καὶ προσευχάς, τροπάρια καὶ ἐθνικὰ ποιήματα. Γραμμένον λογογραφικῶς μὲ ὕφος ἁπλῆς καθαρευούσης, ἁπλοποιημένον. Ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ στοιχεῖα μεγάλα καὶ πλούσιον εἰς εἰκόνας. Δεδεμένον. Τιμᾶται 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). —ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ, Βιβλίον Α'.— Νέα Ἔκδοσις 1937. Ἡ Ἑλλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον Ἀναγνωστικοῦ διὰ παιδιὰ τῆς Β'. ἢ Γ'. Τάξεως. Εἶνε συντεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην,—οὔτε ἀρχαΐζουσαν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὡραῖα γράμματα πρὸς εὐκολίαν τῶν μαθητῶν ποὺ μόλις ἤρχισαν νὰ ἀναγινώσκουν. Τὸ ἁπλοῦν, λίαν διηγηματικὸν ὕφος του, τὰ ἐλκυστικὰ θέματα τὰ ὁποῖα πραγματεύεται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ποὺ περιέχει, καθιστῶσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξόχως ἀγαπητὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιέχει ἠθικὰ διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστων λέξεων, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εὐκολίαν τοῦ διδάσκοντος. Ἔκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 60 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν) ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ, Βιβλίον Β'.—Νέα Ἔκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχει γραφῇ διὰ παιδιὰ τῆς Γ' ἢ Δ, Τάξεως. Μὲ διηγηματικὸν ὕφος, γλῶσσαν ἁπλῆν καὶ ρέουσαν—οὔτε ἀρχαΐζουσαν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μὲ τρόπον ποὺ ὁ μαθητὴς νὰ μανθάνῃ μὲ εὐχαρίστησιν καὶ νὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἔνδοξον Ἑλληνικὴν φυλήν. Εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελὴς ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 110 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θοησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ.—Μὲ ὕφος τερπνὸν καὶ γλῶσσαν ἁπλουστάτην ἀναγράφονται εἰς τὸ Θρησκευτικὸν τοῦτο Ἀναγνωστικὸν ὅλα ὅσα ὁ ἐδῶ Ἑλληνόπαις πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα γράμματα, ἰδίᾳ εἰς τὰς πρώτας σελίδας, προσευχάς, διδάγματα, συγκεντρωτικὰς ἐρωτήσεις καὶ πλείστας ὅσας καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Ἔκδοσις πολυτελής, ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου, πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θοησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ.—Τὰ ὡραιότερα κεφάλαια τῆς Καινῆς Διαθήκης περιλαμβάνονται εἰς ὕφος τερπνότατον καὶ διηγηματικόν. Γλῶσσα ἁπλουστάτη, εἰκόνες πολλαὶ καὶ καλλιτεχνικαί. Στοιχεῖα μεγάλα καὶ εὐανάγνωστα. Διδάγματα, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικαὶ καὶ ὅλαι αἱ προσευχαὶ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ μάθῃ ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνόπαις. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Πολυτελὴς ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, κομψῶς πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Θοησκευτ. Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ.—Μὲ ἁπλοῦν τρόπον ἀναγράφεται ὅλη ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1935, χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ παιδιῶν. Εἰκόνες, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα εὐανάγνωστα. Εἰς τὸ τέλος ἡ ἱστορία τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ' ἢ Ε' Τάξεως. Ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου στιλπνοῦ χάρτου μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Δεδεμένη 50 σέντς.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

D. C. DIVRY, Inc., Publishers, 240 WEST 23rd STREET NEW YORK